

*Sommer 2005, Rejse til Kina,
Gunhild og Uwe*

Sommer 2005, Rejse til Kina, Gunhild og Uwe

Torsdag, 16. Juni 2005, Fly Hamburg Hongkong, Kina

Det starter heldigt, da Tine og Eckhard kommer med et fly fra München, da vi netop ankommer med bilen – og vi finder dem – efter at have talt med dem i mobilen. Terminalen er ændret fra nr. 4 til nr. 2 – men vi finder ud af det. De overtager bilen, og sørger for at den kommer godt hjem.

Der er lige tid til et glas rødvin. Den lille rygsæk med barbermaskinen, toiletting, rejsebøger, lidt øl og diverse gratis aviser (kan man tage ved Lufthansa). Vores 2 kufferter afleverer vi, og håber vi igen møder dem i Hongkong.

Flyet kl. 19.45 (MESZ = UTC+2) til London lander præcis kl. 20.20 (UTC+1 – 1 time lagt til!). Vi venter på at flyve videre kl. 22.35. Rygesalonen er bestemt ikke anbefalelsesværdig, men næste step er altså ingen røg i 15 timer – ja, så klarer man jo lidt af hvert. For øvrigt havde jeg købt nikotinplaster, det har jeg ikke prøvet før – men jeg tror det fungerede fint. Jeg synes bestemt ikke jeg blev lettere irritabel undervejs! Vores fly afgår præcis. Cathy Pacific – et selskab, der fungerer rigtig godt og har alt hvad de førende fly har på de længere ture: bedre benplads – minimum 10 videofilm o.s.v. Det skulle være én af de bedste flyselskaber.

19:45 Hamburg	20:25 London	Fly	CX7154
22:35 London	17:35 Hongkong	Fly	CX254

Fredag, 17. Juni 2005, Hongkong, Kina

Præcis kl. 18.00 (UTC+8 – 6 timer mere lægges til) lander vi i Hongkong. Det tager noget tid for os at finde ud af, hvordan vi finder vores "Transfer til hotellet" som vi har betalt og har bevis på – men efter en del tid, spørge rundt finder vi et sted, hvor vi får beviset ombyttet med et klistermærke både til kufferten og til os. Og vi finder ud af bygningen hvorfra busserne går til vores hotel: Novotel Harbour View (betyder havne udsigt – og det fik vi også). På hotellet tager en hotelhjælper nærmest kufferterne ud af hænderne på os – bringer dem til værelset med havneudsigten over Victoriahavnen og Kowloon. Drikkepengene er han ikke tilfreds med 2HK\$, men vi havde blot 22 HK\$ med – fra en tidligere rejse via Hongkong – da jeg var på Phillipinerne.

Det er tidlig mørkt, og vi går en lille tur i nabogaderne til hotellet. Vi finder et lokalt spisested på Queens Street West, tæt på hotellet. Vi er ikke så sultne og nøjes med suppe og en ægge toast, så gør man jo heller ikke noget forkert – selvom en del kinesere griner lidt af det der med at spise med pinde!

Lørdag, 18. Juni, Hongkong, Kina

Kl. 07.00 vækker vores mobiltlf os. Tidlig på den, men det har vi hørt man er i Kina. Der er rigelig med mad til morgenmaden – meget engelsk, der er også med en masse sydlandsk frugt såsom vandmelon, ananas mm. Der er en utrolig flot udsigt, men klimaanlægget er meget koldt,

så vi tager en pullover og mit ny erhvervede Phasma (Uld) sjal i brug – Ursula har medbragt den fra Nepal.

I går aften fandt vi sporvognen (2 etages), så den tager vi i dag ind til byen til Station der Peak Tram. Det koster for pensionister 18HK\$, Gunhild må af med 30. Det er diset i vejret, så man kan ikke se så langt, senere bliver det tåget. Der er cirka 30 grader, men vi tager nu banen op til Victoria bjerget alligevel, og vandrer lidt rundt i skyerne – det er dejligt, desværre er udsigten

Udsigt fra Victoria bjerget over Kowloon

Vores sporvogn

ikke så god. Vi havde håbet at kunne se hele Hongkong og Kowloon, men det er nu noget begrænset. Tilbage ved basisstationen laver vi en systematisk plan over hvad vi nu vil se: Central Mid Level Escalator (rullende trapper – længde 800 meter – forbinder boligområder med forretningskvarteret – skulle have kostet 205 mill. HK\$), Ladder Market, Man Mo Tempel, Western Market. Kl. 15.00 er der middagshvil på hotellet. Det var nu ikke med i planen, men vi var blevet lidt trætte.

Vi tager færgen kl. 17.45 til Kowloon, Clock Tower. Skriver postkort. Vi går på Avenue of Stars over Nathan Road nordpå. Aftensmaden er gås (eller var det svane?) og kylling, men der er mange ben i det – og så med pindene, det var ikke helt succes. Når man så på kineserne, så tager de kødet i munden og spytter benene ud efterhånden – det skal vi lige vænne os til! Men øvelse gør mester, siges der.

Vi er nået til Temple Street night market (et aftenmarked – der er flere gader – alt har åbenbart altid åbent her). Vi så en billig øl på en plakat, værten sagde vi skulle tage én anden, men vi insisterede på den billige (Uwe er meget prisbevidst). Det viste sig at være en ananasøl – han havde ret! Vi bestilte skyndsomt en ordentlig øl. De smager udmærket. De lokale øl er for det meste større end vi vant til, og det er så absolut en fordel. Væskebalancen skal holdes i orden, vi drikker altså også meget vand. En anden fordel med de store øl er, at der er mindre alkohol. Øllet her hed Kingsway. Den naturlige tørst gør, at jeg sagtens kan drikke det hele.

Jordan Road (nær Temple Market) tager vi U-Banen til Central. Todækkeren – sporvognen tager vi videre – troede vi, men det var i forkert retning! Vi stiger af, og stiger på en i modsat retning – den rigtige vej – men den stopper så ved noget der hedder Western Market. Og så er vores aftalte penge sluppet op – de giver ikke tilbage i sporvognen. En kineser, der falder i snak med os, giver os penge til næste sporvogn. Han var én af de få, der stadig går i de blå Maojakker.

Søndag, 19. Juni, Hongkong

Det er morgen, og efter en førsteklases morgenmad med alt hvad man kan tænke sig og med udsigt over Victoria Havnen, sætter vi os igen i dobbeltdækkeren – hedder her TRAM til Central Pier. Der er et større byggeri i gang og det gør, at vi ikke finder den færge, vi ville have taget til én af øerne. I stedet tager vi en færge til Kowloon igen, denne gang i den anden ende af havneområdet: Tsim Sha Tsui East. Da vi ankommer er der en stort arrangement med dragebåde – en regatta. Som ”ikke-kinesere” er vi ret tydelige – og én fra Lions Club, der også er med på en af bådene taler til os. Fjernsynet er der, og senere ser vi faktisk en del af udsendelse i en af de lokale restauranter (sandsynligvis var det lokal Hongkong TV). Der er mange mennesker omkring havneområdet – en rigtig fest – og mandskabet på bådene: der er unge, der er ældre, der er kvinder, der er mænd. Der er 25 roere på hver båd inklusiv en der trommer, der holder takten.

Vi går langsomt videre op af Nathan Road. På et grøntsagsmarked på Shanghai Road må vi lige have et lille hvil med en øl – klokken var også blevet 12.00. Videre til Jademarked, her køber vi et Mah Jong Spil, som Jytte ønsker sig. Vi lærer så småt at handle – gå lidt væk , sige nej – for dyrt og sådan. Som Uwe udtrykker det: Priserne er meget variable.

Udsigten fra færgerne over Victoria havnen i Hongkong

Kl. 17.00 tager vi en StarCruise Harbour Tour. Der er lidt vind og overskyet. Udsigten er dog storartet både når man ser Kowloon og også Hongkong. Men man behøver ikke tage på havnerundfart, det er lang billigere at tage de almindelige færger. Der er mange mennesker, der nyder dagen på promenaden Avenue of Stars og betragter solnedgang over Hongkong. Langsomt lyser alle skyskraberne. Der er lysmønstre i alle farver og former, imponerende flot. Kl. 20.00 tager vi færgen tilbage til Hongkong. På StarCruise Terminal sidder folk på tæpper på gulvene og spiller kort eller anden – snakker og har en art picknick. Da vi når lidt længere frem er der gader, der er spærret – hvor der også er folk – der holder picknick på gaderne – det er formentlig en søndagsforøjelse.

Vi ville jo tage ud i naturen – men de samles i stedet for på asfalten. Det var et lidt underligt syn.

Vi spiser igen i vores lille lokale gaderestaurant nær hotellet, denne gang er vi dog mere modige. Bøf, ris mm. Med pinde – det er stadig svært – det er nemmere at tage fingrene til hjælp! Nå det er sidste aften i Hongkong – i morgen går det videre til Xiamen.

Mandag, 20. Juni, Hongkong, Fly til Xiamen, Kina

10:05 Hongkong 11:20 Xiamen

Fly CX350

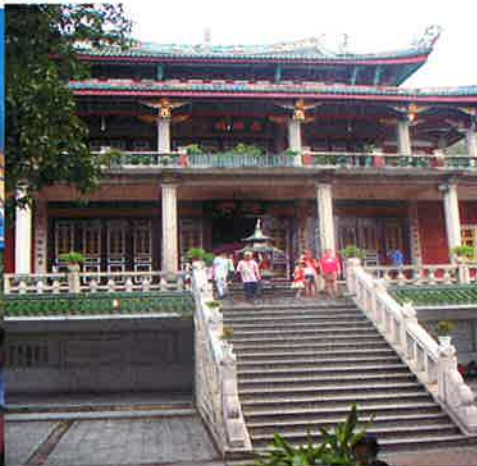
Vi står op kl. 05.45, da bussen til lufthavnen kommer kl. 06.35 foran hotellet. Vi har forsøgt at bestille tidlig morgenmad, men det lykkes nu ikke helt. Senere i lufthavnen har vi masser af tid. Hongkong er stadig udland – så man skal møde 2 timer før afgang.

Cathay Pacific har udkald til tiden, men vi holder på banen i ekstra 20 min. Før den flyver til Xiamen. De tre Seested piger, Jytte, Susanne og Heidi og en Ecco Chauffør venter på os foran udgangen. Vi bliver kørt til Taiwan Villa, Xian Yue Rd Ecke Jinhe Rd, et område med enfamilieshuse for udlændinge. Indhegnet og der er vagter. De bor i et stort hus med mange værelser og 4 badeværelser. Vi får et af gæsteværelserne med en stor seng – alt er hyggeligt forberedt til os – og ikke mindst har sengen et stort myggenet. Nå ja ikke at forglemme egen aircondition. Det er en god opfindelse, når det er så varmt.

Jytte har forberedt en lille eftermiddagsudflugt til Süd Putuo Tempel. Tommy må arbejde. Vi hyrer en taxa – og Jytte er ekspert i, at forklare hvor vi skal hen. Taxa chaufførerne forstår ikke engelsk – Jytte kan kinesisk. Taxa er billig og hurtig – der er altid en taxa, som man kan stoppe i gaderne. Det er varmt, og det begynder at regne lidt. Vi vandrer de cirka 700 trapper til toppen. Og som Uwe skriver: vi ved ikke rigtig om vi er våde af regn eller af sved. Næsten oppe holder vi en lille væskepause under tag ved en kiosk – en familie har stedet og bor i en art bunker og spiller kort – og Jytte fortæller, at det gør de altid. Vi går tilbage via botanisk have. Og finder en dejlig legeplads til Susanne og Heide (der er ikke ret mange legepladser til børn – så det var en succes). Senere kl. 19.00 er vi tilbage med en taxa til Taiwan Villa. Tommy er også efter en lang dags arbejde hos Ecco kommet hjem. Vi får kinesisk mad, der er lavet af Rose, der passer huset om eftermiddagen. En rolig aften, hvor vi får hinanden ajourført med hvordan det går i DK og her i Xiamen. Uwe er ret glad, for nu kan han tale med Heide og Susanne på engelsk. Og Jytte er også blevet skrap til at tale engelsk – og det glæder Uwe.

På bjergets eneste restaurant

på vej til Templerne

Tirsdag 21. Juni 2005, Xiamen, Kina

Selvom vi kom tidlig i seng ved kl. 23.00 sover vi længe – det troede vi slet ikke vi kunne, kl. er blevet 10.30. Jytte har planlagt, at vi tager til øen Gulangyu. Vi henter penge – (vi har jo ikke en eneste Yuan!) ved Best Western Hotel, så går det videre med en taxa til færgen.

MacDonald ser man overalt i Kina. Også på Gulangyu.

Vi har en lille vits: Det første kinesiske tegn, vi lærte var noget der ligner M, der er logo for MacDonald – og dette M betyder: gode toiletter (med toiletpapir!). Og i Hongkong har vi også lært tegnet for bank (rigtig kinesisk tegn). Med de to tegn klarer vi os nok igennem Kina: toilet og bank. Heide og Susanne vil absolut spise på McDonald Restaurant – så vi gir os – de har jo også ferie! En dejlig ø med masser af koloni arkitektur –Jytte har fundet et par aktuelle huse, som kan være passende sommerhuse til familien! I kender godt de ældre herskabsvillaer med masser af søjler – altaner – i den stil – har hun tænkt sig. Vi er en tur ved stranden og Heidi og Susanne leger. Senere glider Susanne på en sten og får en del skrammer på en sten. Uwe har set nogle livreddere – der går vi hen og Susanne bliver behandlet. Det var lidt heldigt – så hun undgik betændelse i det – og vi kunne fortsætte vores dejlige øtur.

Vi får aftensmad i det nærliggende indkøbscenter, tæt på Taiwan Villa. Manhattan hedder restauranten.

På færgen på vej til øen

I Zhangzhou – se vandet det regnede!

Onsdag, 22. juni 2005, Xiamen, Kina

I dag vil vi du i det rigtige Kina! Vi planlægger en udflugt til Zhangzhou og Uwe og jeg vil prøve at finde ud af, om vi uden guide kan finde ud af bus og tog. Jytte, Susanne og Heidi er med os.

Zhangzhou ligger ca. 50 km vest for Xiamen, også i region Fuzhou. Vores bøger fortæller, at der kan vi også se Hakka kulturen – de runde huse kultur. Hakka er et mindretal, men de har haft stor betydning for regionen, Taiwan og Udlandskinesere.

Efter en taxatur til banegården forsøger vi at få billetter til toget til Zhangzhou. Uwe er forrest og stresser en kineser, hun kan ikke forklare Uwe, at han ikke kan få billet til Zhangzhou. Uwe bliver stående indtil der kommer én der kan lidt engelsk og forklarer at toget ikke går til Zhangzhou – men noget med Dong. Men i nærheden er der bus til byen. Susanne overrasker – hun kan godt lidt kinesisk, så med hendes hjælp fandt vi bussen.. Den er billig, 2 Yuan p.P, (kr. 1.50) holder ved hvert gadehjørne. Lidt senere finder vi ud af, at bussen kun går til en anden busstation (tæt på Taiwan Villa).

Vi henvises til en bus, som vi også finder, koster 20 Yuan (kr. 15,00) – og får uden at vi er spurgt – en førsteklasses bus. Langnæserne kan ikke rejse med almindelige busser, har de nok tænkt! Eller også er det fordi vi er sammen med en VIP familie? En luksusbus med aircondition, masser af plads, få kunder – en hyggelig tur, hvor vi får set lidt af landet bag byerne. Masser af bambus lå der – eller det lignede bambus. Desværre regnede det – eller rettere: det stod ned i stænger hele vejen.

Senere fandt vi ud af – at de på banegården ikke kunne forklare os, at toget gik til den østlige del (dong = øst). Der er en banegård i Zhangzhou.

På busstationen i Zhangzhou regner det stadig. Vi vader gennem større vandpytter (der er så meget vand – at Uwe på et tidspunkt tager sandalerne af) – vi forsøger at finde ud af, hvornår vi kan komme hjem igen – førend vi går på sightseeing. Vi kan bare ikke finde busstationen! Eller det tager nu noget tid førend vi finder bygningen.

Heidi nyder vandpytterne – hvis der ikke er nogen lige der hvor vi går, laver hun blot en lille omvej for at nyde vandet ekstra. Vi finder busstationen og ved at vise de „gamle“ billetter får vi købt returbilletterne. Vi har 4 timer til sightseeing i Zhangzhou. Og hvad ser Susanne og Heidi igen: McDonalds. Vi kunne nu bedre tænke os lidt kinesisk mad. Vi finder en rigtig gaderestaurant, børnene er ikke helt vilde med det, men vi får dog noget at spise for 15 Yuan, alle 5 personer. Med pinde.

Lokal restaurant besøg

Tommys restaurant

Når vi går på gaderne vækker de to børn altid opsigt og alle kigger meget – de er også søde, begge to, men det er mest Heidi, der tiltrækker sig opmærksom – Susanne er da også en køn og flot pige. Men det er nok mere det lyse hår, som de synes er noget særligt.

På grund af det dårlige vejr går vi bare lidt rundt – vi kunne have taget en rickshaw, og set Nanshan Tempel, men det stod ned i stænger, så vejret var ikke lige til det.. Kl. 15.40 går bussen

tilbage. Fra busstationen i Xiamen går vi tilbage til Taiwan Villa. Det regner ikke ret meget mere.

Her fejrer vi Sct. Hans aften ved grillen (Jytte troede, og det godtog vi da, at det var den 23. – men Tommy kunne oplyse, at det var det ikke) vi legede nu alligevel Sct. Hans. Tommy fik ild i kullene – det er ikke en helt nem opgave, når alting er så vådt – og han grillede dernæst alverdens gode ting og sager. En god aften for alle.

Torsdag, 23. Juni 2005, Xiamen

Selvom der er myggenet – fik Uwe „myggestik“ og tog et bad over natten – det var nu ikke insekter, men allergi. Det vidste vi dog ikke her til morgen.

Kl. 10.30 blev vi hentet for at tage til Ecco fabrikken i Datong, til rundvisning. Entreprenøren et firma, der hedder AEPZ, der bygger for Ecco (Tommy) har forberedt en lille udflugt for os alle.

Ecco imponerer, der er prøvning – kvalitetskontrol af læder, der tilskæres, så mest muligt af læderet bruges, der er symaskiner (fra Taiwan eller Kina), en syskole – flest kvinder bliver oplært i både tilskæring af læder og i at sy sko. Der er store lagerhaller. Der er vist omkring 400 ansatte, og det vil stige støt over de næste åringer efterhånden som flere bygninger bliver færdige. Første del af byggeriet er færdigt. At se den store italiensk fremstillede skosåle maskine (5 m i diameter) er imponerende – det er en art karrusel. Tyskland har også via Siemens leveret styresystemet – det fryder jo Uwe. Der er en del håndarbejde omkring færdiggørelsen af skoene, samtidig med at Ecco formentlig bruger flere maskiner til arbejdet end vanligt på andre skofabrikker i Kina. Den største skofabrik i Kina skulle have 18 000 ansatte. Vi spiser i kantinen med blikgafler og knive – maden er OK, men vi kommer på et tidspunkt, hvor de næsten har udsolgt af det meste.

Ecco – Tommy tog billedet (forbudt)

hele rejsegruppen

Vores tolk er fra byggefirmaet og hedder Hu Jia Ron- Jocelyn, hun er ingeniør. Første stop er en filmby med stationære huse, der fungerer som kulisser for film fra Ming og Qing dynastierne. De

ligger i udkanten af Datong. Den himmelske fredsplads og den forbudte by i miniformat, når man har set det rigtigt i Beijing.

Naturpark Beishanyan, med de 12 dragebjerge er vores 2. stop og er ubeskrivelig flot. Med vandfald, templer og mange trapper fører op til et af bjergenes top – vi nøjes med at tage lidt af dem. Vi kører videre til bjerget ved Yangcuopu med udsigt over Datong og Ecco. Der var ikke ubetinget en succes – vi kom derop og 5 min. senere var skyerne der – men sjovt at se skyerne komme. Det begyndte igen af regne. Næste stop var et tempel – den ældste, men dels var den dækket over – de var i gang med at renovere den, og der kom et tordenvejr og regnvejr, som gjorde, at vi ikke steg du af bilerne.

Før vi nåede til aftensmaden var Uwe sammen med tolken og andre på apoteket og fik medicin imod allergi, som ”myggestikkene” var – det havde over dagen bredt sig mere og mere til meget store røde plamager. Det var en stor hjælp at Jocelyn og hendes chef fik forklaret hvad han skulle have. Han fik allergistop medicin og tigerbalsam. Under aftensmaden mente en del, at han bestemt ikke måtte spise fisk – Uwe elsker fisk – det kunne også have fisken han fik den anden dag – men senere fandt han ud af, at det sikkert var noget neglesvamp medicin, som han ikke kunne tåle. Han var lige startet med at tage medicinen før vi tog af sted til Kina. Uwe stoppede med at tage medicinen og via en SMS til Tina fik han besked på, at det nemt kunne være disse piller, som han ikke kunne tåle. Lidt dumt, at han var startet på det, under bivirkninger stod at 10% får allergiske reaktioner!

Mad i Kina; Der bliver serveret en masse forskellige retter (det meste er meget velsmagende), der er meget, meget rigeligt af alting. Da vi spiste sammen med entreprenøren, blev alle rester pakket ind – så de kunne få alle resterne med hjem. Vi oplevede meget spild, så det er jo en god løsning, når nu det er tradition, at de serverer alt for meget.

Vandfaldet

Aftensmaden

Fredag, 24. Juni 2005, Xiamen, Fly til Shanghai, Kina

En rolig start på dagen, toget går først kl. 14.35 softsleeper til Shanghai, 30 timers togtid. Vi kommer i god tid til toget og overvejer hvordan Susanne, Heide og Jytte kan komme med ind på banegården (det er et lukket område). Skal man have billet til det? Da vi kommer ser det noget tomt ud ved billetlugerne – der er mange mennesker foran banegården, men ikke ved billetlugerne. Det var der den anden dag.

Vi finder du af, at togene ikke går – regnen har skyllet sporene væk, der går ingen tog. Alt er stille. Heldigvis har vi Tommys mobiltelefonnummer og får tolkehjælp. Jytte og Susanne har forstået en del af de kinesiske ord. Men det var nu alligevel godt, at vi lige kunne ringe og få tolkeassistance + at Tommys sekretær sørgede for flybilletter i stedet for. Kl. 18.15 fløj vi til Shanghai. Ærgerligt med togturen, den havde vi da glædet os til – også for at se landet noget mere, ikke blot byerne.

Det store hus og afsked

Jadetemplet i Shanghai

18:15 Xiamen 20:00 Shanghai**Fly MU 5670**

Jytte, Heidi og Susanne tager med os til lufthavnen. Vi får vores billetter til flyet for 620 Yuan. Kuffertkontrollen er ikke meget for Uwes medbragte insektspray. Men Uwe er ikke sådan at overtale, så efter lang tids diskussion får den lov at blive i kufferten. Nå, så kom vi til håndbagage – der var øl (til togturen) dem måtte vi ikke have med – så vi åbnede et par af dem, og drak dem – Tommys øl skulle ikke alle gå til tolderne! Mange steder i kinesiske lufthavne kan du i automater trække de samme øl!

Så skrev vi en SMS til Zhang Guoxing, Tel 008613004137306, CITS, vores kontakt i Shanghai. Med information om, at vi kom tidligere. Ingen reaktion. Senere ringede vi, og han kunne ikke forstå at vi havde hans telefonnummer. Men han fik ordnet at der kom en kollega fra CITS til lufthavnen i Shanghai.

Vi venter og venter i lufthavnen – der kommer ingen. Vi ringer igen. Zhang siger at Liu kommer. Han dukker også op lidt senere, han havde ventet på os et andet sted. I bilen forklarer han, at vi må betale ekstra for afhentningen 300 Yuan. Og at vi skal skrive under på, at vi ikke kommer med magnetbanen. Vi bliver bragt til Hotel Silk Road, 770 Qu Yang Road Shanghai. Prisen ved han ikke, men først skal CITS bestille opholdet, dernæst kan man finde ud af prisen. Hotellet er rigtig godt.

I Europa ville vi aldrig tage sådan et fornemt hotel – det ville vi ikke have råd til. Uwe siger, at det ville også være meget dyrt i Sydamerika. Aftenen bruger vi til en lille tur rundt i det nærliggende kvarter. Vi finder også et sted, hvor vi vil spise – vi er ikke så sultne men lidt skal man have det her grillspyd med kylling –hot wings. Herligt. Vi spiser det meste med fingrene!

Restaurant Anibayi. Billigt og godt og så fik vi Nanjing øl til. Det smager også godt – kineserne er gode til at lave velsmagende øl, der passer sammen med varmen. For øvrigt fandt vi ud af at vores gruppe – består af os to – luksus. Hvor er vi dog heldige.

Lørdag, 25. Juni 2005, Shanghai, Kina

Kl. 09.00 kommer Liu sammen med chaufføren. Vi kører til Buddhas Jadetempel. Der er over 34 Grad. Uwe er tydelig mærket af allergien – brændende varm, vil helst ikke gå så meget – det ligner ikke Uwe. Senere går vi dog en lang tur ved strandpromenaden (Yangzhe floden) og lidt igennem byen. Henimod middag forlader Liu os og vil hente os i morgen kl. 09.00.

Undervejs gennem byen besøger vi Peace Hotel (står i Uwes bog) En hotel fra kolonitiden – rigt udsmykket med blanding af kinesisk kunst og europæisk kunst. Der er også en meget kendt jazzklub på stedet – og her er der dejlig kølig. Så her må vi have noget koldt at drikke. Den dyreste øl på turen måske: 40 Yuan. Der spilles jazz hver aften.

Vi går videre af Nanjing Road, der er vigtigste indkøbsgade og senere forsøger vi at finde den gamle bydel. Vi finder en gammel og må konstatere, at her er der forskel på rig og fattig på en måde, som vi sjældent oplever. Også kontrasten mellem skyskraberne og de små fattige lerklinede huse, som der også er i Shanghai.

Vi tager tilbage til hotellet, Uwe er ret skidt og har meget feber – han skal hjem i seng.

Søndag, 26. Juni 2005, Shanghai, Kina

Kl. 09.00 afhentes vi og turen går til den gamle bydel.

Den gamle kinesiske bydel i Shanghai

Uwe er svimmel, og har det dårligt – rød over det hele – det breder sig mere og mere til hele kroppen. Den gamle bydel kaldes også den kinesiske bydel. Vi besøger Yu Garten fra Ming tiden. En rig mandariner har bygget en halvstor park med huse og mure og drager mm. Slutteligt besøger vi et tehus, hvor vi oplever hvordan kinesisk te kan drikkes – der er ca. 10 forskellige slags, som vi prøver – de fleste er flotte blomster som i kogende vand udfolder sig i glas – hvorefter det skænkes op. Noget har helbredende karakter andet er mere flot. Noget er sødt, andet syrligt o.s.v. Men alt sammen det man kalder grøn te. Vi vil kalde det blomsterte – smager godt, men da vi prøver så meget får vi ikke nogen favoritter. Som overalt i Kina: kan vi

efterfølgende købe teen – tekander, krus, små minikopper og så videre – vi køber dog ikke noget – det skuffer værterne. Teen serveres for øvrigt i små kopper i størrelse med æggebægre.

Mod middag kører vi igen tilbage til hotellet – Uwe trænger igen til at sove og være under dynen. Han er brændende varm, men synes det er koldt. Han har meget feber. Der er 36 grader varmt og kroppen svulmer op. Senere på dagen tager vi en taxa til Nanjing Rd. I går så vi den del, der ikke er gågadeområde, i dag vil vi så slentre lidt i gågadeområdet. Der er store varehuse med alle mærkevarer – jeg tror ikke der findes noget lignende i København – og der er mange af dem. Der er én der spiller saxofon fra en altan, som vi nyder lidt. Og de gør som os - sætter sig og lytter til musikken. I de tilstødende gader er der rigtig kinesisk liv, gamle små gader med lerklinede huse – vi går en tur igennem området. Der er også cykelforretninger med masser af lidt primitive reservedele.

Spillemanden

Uwe med høj feber

Om aftenen tager vi igen på den lokale restaurant Anibayi og spiser Chicken Wings. Vi har fået en god ven i tjeneren der – næsten stamgæster – er tilbage på hotellet Kl. 2200 og jeg vasker tøj – også for Uwe. Hænderne er angrebet, så han har en undskyldning.

Mandag, 27. Juni 2005, Shanghai, Fly til Yichang, President Nr. 1, Dag 1,
Yangtze, Kina

12:50 Shanghai

15:00 Yichang

Fly MU 5459

Liu henter os præcis og vi bliver kørt til lufthavnen. Chaufføren er ny og vi er lidt usikre på hvad vi skal give i drikkepenge. Vi får også sendt lidt postkort. Uwe er blevet ekspert i at skrive DK på kinesisk – Tyskland har sværere tegn.

Ved lufthavnen giver Uwe 60 Yuan til Lui og vi siger pænt tak. Vi opfattede ham nu som en lidt doven guide, der kun gjorde hvad han skulle. Uwe havde flere gange bedt ham om at tage med på apoteket, men det overhørte han.

Næste by hvor vi lander er Yichang og her står Di Zhou med et skilt. Vi kører i en lille bus fra lufthavnen til byen Yichang, hvor vi vil få en minirundfart. Først holdt ved et sted, der har specialiseret sig i at sælge nødvendige ting, som man skal have med på skibet: vi køber vand og øl. Guiden siger, at ombord er alt dyrt – det har han ret i. Vi vælger at besøge museet, hvor de

også har ting fra oversvømmelsen af Yangtze, meget af tingene er 2000 år gamle, og de har haft et meget veludviklet samfund. Men dybest set er det for dem vigtigste deres salgsafdeling, som kommer til slut på rundvisningen (engelske guider) .Museet sælger tilsyneladende nogle antikviteter, som man kan få bevis på, at man også kan få ud af landet. Vi er ikke interesserede, men jeg spørger om en lille ting i jade, hvad det er – og straks tror hun, jeg vil købe. Løber efter os flere gange og fortæller, at hun nu igen har talt med direktøren og vi kan få det endnu billigere! Deres måde at handle på er lidt komiske.

Kl. 16.30 spiser vi i en restaurant udvalgt af guiden Di. Han medbringer også en tysk beskrivelse af egnsretterne, der kaldes Hubei køkkenet. Lækker mad med masser af forskellige retter – måske 10 forskellige retter – Uwe spiser som en kylling, så der forsvinder ikke meget på de 10 tallerkener. Dernæst går det til skibet President Nr. 1, som ligger klar og som skal være vores hjem i de næste 4 dage.

Vi bliver modtaget af Jarry på skibet, hun er sammen med Mike vores skibs guider. Jarry viser os en luksuskabine, hvor vi også kan bo for kun 200US\$. Vi siger fra, vi er tilfredse med vores mindre beskedne bolig – den rækker til os, udmærket badeværelse, god aircondition - jeg vil sige tæpperne er ulækre gamle og beskidte, men ellers er alt ok. (I luksusboligen er der også sådan langhårede tæpper – upraktisk ombord på et skib, om de er bedre?) Det tror jeg ikke) Nå, lidt senere koster luksusboligen 100 UD\$, men vi siger nu stadig nej tak. Der er et stort vindue, hvorfra vi kan betragte flodens liv.

Tirsdag, 28. Juni 2005, MS President ro.1, dag 2, Yangtze, Kina

Vi har fået et program uddelt – der er noget hele tiden, heldigvis behøver vi jo ikke deltage i alt. Det starter vel ca. kl. 06.00 med sagte kinesisk musik i højttaleren (så fandt vi ud af, at den kunne man skrue ned på – god ide). Vi kunne have deltaget i Tachi, kinesisk gymnastik kl. 6.30, men det var altså for tidligt. Ved morgenmaden bemærker vi, at vi er de eneste udlændinge på skibet. Skibet har ca. 120 (Uwe tekst siger 80) ansatte, og der er 60 gæster, der er plads til ca. 200 (Uwe mener 150). Vi sejler mod strømmen, hvor de fleste turister vælger den anden vej – derfor er der færre gæster ombord.

Typisk udsigt – ubeskrivelig flot

sluserne ved dæmningen

Kl. 06.40 sejler skibet imod den østlige del af XiLing slugten (eller kløften – skulle være 76 km lang). Vi sejler forbi, imens vi spiser morgenmad – ret tidligt fra kl. 07.30 til 08.30. Kl. 08.30 samles alle, vi kører til dæmningen – de tre slugters dæmning, som den kaldes. Vi kører i bus derhen. Vis er dæmningen, de fem trins sluseanlæg (som vi senere på dagen skal op igennem) – imponerende projekt. Begyndt i 1994 forventes afsluttet i 2009.

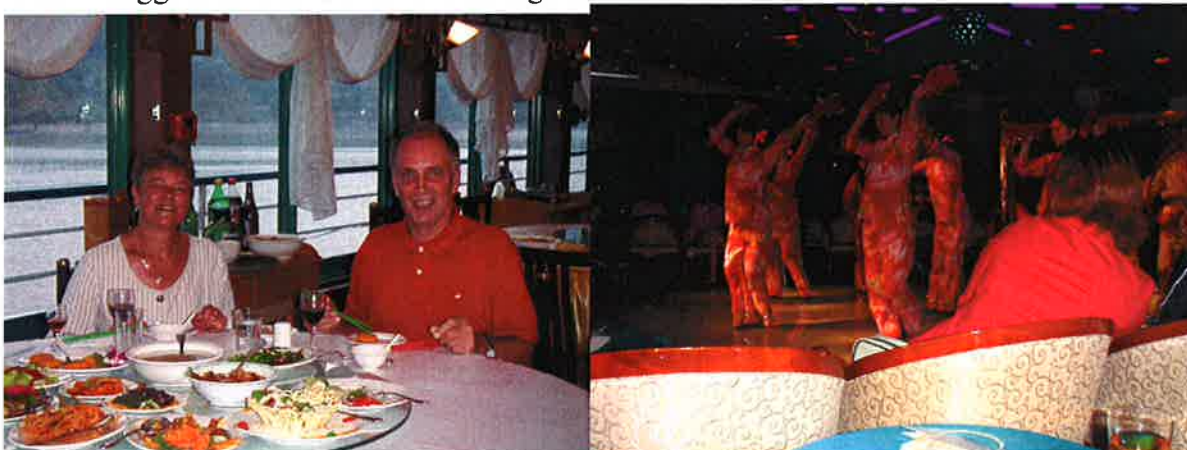
Kort om projektet: 26 turbiner, der skal producere lige så meget som 30 atomkraftværker af Barsebäcks type, dertil kommer et underjordisk projekt med yderligere 6 turbiner. Projektet minimerer oversvømmelses risiko. Lige nu er vandet steget med 135 meter – det skal stige til 175 meter i 2009.

Kl. 11.30 er vi tilbage ombord og sejler ind i den første sluse – som sidste skib, der kan være der, der er vel ca. 4 andre store skibe i slusen. Det tager noget tid at komme op ca. kl. 15.00 sejler vi videre i den vestlige del af XiLing slugten.

Kl. 16.30 kan man få et gratis foredrag om akupunktur af skibslægen, men vi sidder ovenpå – helt alene – på skibets øverste soldæk og nyder udsigten. Det vil vi ikke afbryde. Senere træffer vi skibslægen, han ser meget selvhøjtidelig ud – og Uwe skal ikke prøve hans lægevidenskab, selvom han stadig har en del allergi på kroppen. Han har dog ikke mere feber. Uwe så senere prislisten og mente, at det dyrt. Jeg ville gerne have prøvet akupunktur, men jeg havde forestillet mig en anden type end ham skibslægen!

Kl. 19.15, kaptajn velkommen aftenmad i spisesalen (restauranten). Kaptajnen hilser alle med hånden, og vi sagde høflige ord som: Ni-hau (goddag), og lidt på engelsk, der blev oversat af Jarry. Kaptajnen holder en tale på kinesisk og Mike oversætter. Vi klapper ligesom man ville gøre i DK. Maden er utrolig godt, der er 16 retter – de 4 såkaldte kolde ting, små ting men resten er faktisk et helt fad til Uwe og mig – det kan vi da godt nok ikke klare, men smager det hele. Nå Uwe troede, at han fik vinen forærende, det kunne næsten også sådan – han sad med ryggen til de andre borde – ellers ville han have set, at vi var de eneste, der havde fået vin. Den kostede 250 Yuan. Så dyr vin plejer vi ikke at drikke. Sådan kan man nemt blive snydt!

Kl. 20.30 Velkommen danse party. Mandskabet er klædt ud i flotte dragter og danser forskellige kinesiske danse – vi bliver der så lang tid, som vi synes er nødvendigt. Vi er jo de fornemme gæster. Der er også lidt syng med indimellem – karaoke – det kunne vi godt undvære. Video i baggrunden kører med billeder og tekster.

Typisk spisning til frokost og aftenmad

typisk dans udført af personalet

Onsdag, 29. Juni 2005, MS President Nr.1, dag 3, Yangtze, Kina

Morgenmad igen kl. 07.30. Man skal være der til tiden, morgenmaden slutter kl. 08.30. Straks derefter forsamles alle til en tur på Shennong floden, en biflod til Yangtze i Wu Gorge (en slugt/kløft). Først kommer vi på en lille dampskib, og vores skib venter ved Badong højbroen. Vi passerer Changing broen, Longchang Gorge og Yingon Gorge (flot at se, bjergene står op på begge sider i det smalle farvand). Højt oppe på de helt stejle bjerge er der begravet mennesker – man kan se lidt træ eller kister, der skulle være grave, der er 2000 år gamle. Hvordan kisterne er kommet op – det ved ingen. Vi ankommer til et Rafting Centre, hvor vi skifter til en mindre robåd. Hvor der er turister (der er flest kinesere i vores selskab) er der masser af handlende, der sælger sjove ting og sager. Vi stiger over i meget små både, som de ikke ror men skubber med årerne opad en anden lille biflod Sampane. Der er ca. 10 gæster og 4 roere og to styrmænd – og selvfølgelig har vi en guide med.

I det lille skib

i robåden

Tilbage på skibet passerer vi kl. 13.00 Wu Gorge. 45 km lang, det er fantastisk udsigt til de smalle slugter på de 12 bjergtinder, som vi sejler forbi. Kl. 16.00 sejler Presidenten ind i Qutang Gorge, der kun er 8 km lang og som vi passerer i løbet af 20 minutter.

Om aftenen er der igen festivitas kl. 20.30 i festsalen, hvor mandskabet igen danser og er klædt du, denne gang er temaet Kinesiske minoritetsdans. Jeg har mere lyst til manicure, så jeg får neglene ordnet og lakeret – en luksus, som her ikke koster alverden. Jerry og Mike oversætter igen og denne gang er det så kun Uwe, der repræsenterer de vigtige gæster. Så de spørger hele tiden Uwe hvor jeg er! Uwe trøster dem med, at jeg snart kommer, men manicuren tog nu 1½ time, så det nåede jeg ikke. De fester videre, men det er med karaoke, højt musik, mest kinesiske rocksange.

Vores skib

Yangtze er flot

Torsdag, 30. Juni 2005, MS President Nr.1, dag 4, Yangtze, Kina

I dag morgenmad kl. 07.15 til 08.00. Kl. 08.00 er der udflugt til Shiboazhai. Shiboazhai er en pagode – i 12 etager, bygget på et meget stejlt bjerg. Den er hele vejen igennem af træ uden søm eller beton – kun træ. En vej med over 100 trapper er den eneste vej op til sidste etage. Først skal man lige igennem de sædvanlige boder, og der er mange, heldigvis går vi alene med en guide, og der er jo grænser for hvad vi to udsættes for – det siges at være meget slemt, når det er større grupper.

Kl. 10.00 er der demonstration af drageflyvning. Det vil Uwe gerne, han har udset sig en drage, som han vil give til Felix. Vi er de eneste, der kommer. En tysk oversættelse af hvordan dragerne er blevet lavet giver indtryk af, at Tony og familien (Tony sælger dragerne). Han fortæller også, at han selv har malet dragerne. Uwe køber en flot én.

Senere på turen ser vi mange drager, de ligner på en prik den Uwe købte – og de er billigere!

Uwe på dækket med drage

Pagoden

Jeg køber lidt tøj, i lidt europæisk stil – batik og silke.

Kl. 11.00 er der mulighed for at besøge kaptajnen på broen – jeg gider ikke, men Uwe vil gerne. Han er den eneste, og imens han ser broen sammen med Mike, ringer Jarry og siger at hun venter på mig. Jeg fortæller at Uwe er der, og at jeg læser i en bog. Kaptajnen sover – skibet sejlede det meste af natten, så han var nok blevet træt. Uwe fortæller, at Mike ikke har en dyt forstand på styringen af skibet – han fortæller eventyr – siger Uwe. Han vidste ikke hvordan et kompas fungerer og der var andet, som ikke var korrekt.

Kl. 14.00 når vi frem til spøgelsesbyen Fengdu. Her vil vi igen på tur – vi skal af med 180 Yuan ekstra pr. person for det. Men nu vi er her, vil vi da opleve det hele. Fengdu har en speciel betydning for kineserne, da legenden fortæller, at alle døde vil komme til Fengdu og her blive vurderet, eller rettere blive prøvet. Hvis familien derfor tager til Fengdu og beder og ofrer mm. Kan de hjælpe deres afdøde med at nå over på den anden side. Bussen kører igennem byen, som snart vil være helt væk under vand. De er godt i gang med at vælte alle husene og sorterer byggematerialet, så det kan genanvendes. I en del af bygningerne bor der stadig folk – vores guide fortæller, at det er mest ældre der bor der. Der kom dog senere en del børn fra skole, som styrede i retning af husene, så det er nok mere blandet. Vandet kommer jo også først om en del år, men alt skal væk inden da. Det er varmt ca. 36 grader. Der er 500 trapper op ad bjerget – vi svedte ordentlig, så man kunne nok vride vores bluser efter 500 trapper op og 500 trapper ned. Men en god tur – oppe langs trapperne er der flotte djævle, der er en del prøvelser undervejs – f.eks. skal man gå over en dørtærskel med højre ben, når man er kvinde, manden med venstre – underlige overtroiske ting. Det møder man en del af. Der er mange kinesere med på turen og de fleste ofrer røgelsespinde, køber ”papir, der kan bære dine synder” eller hvad man nu kan kalde det – de brænder synderne af – og de fleste blev også spået. En flot tur – men mærkeligt at forestille sig, at byen om få år er helt væk.

Ved kaptajnen farvel middag er Uwe lidt klogere – han nøjes med at bestille øl. Men vinen blev vi tilbudt. Om aftenen havde vi chancen for at optræde til det de kalder talent party. Man kan synge, danse, sige en vits eller sådan noget – det blev bemærket af tolken, at vi ikke havde meldt os til noget! Men da vi er de fornemme gæster kommer vi og klapper og ser glade ud.

Fredag, 1. Juli 2005, MS President Nr.1, dag 5, Chongqing, Fly til Xian, Kina

Morgenmad kl. 07.30, og før det fik vi pakket kufferten og stillede dem foran vores dør. Det fik vi besked på at vi skulle. Kineserne ser ikke ud til at have fået samme besked som os – kun vores kufferter står der (de vigtige langnæser). Vi betaler regningen for dagene. Og aftenen før havde vi fået en seddel med anbefalinger om hvor mange drikkepenge vi skulle give. En indre formue! 40 Yuan pr. Dag anbefalede de + penge til guiderne. Vi gav 100 Yuan, og guiderne fik hver 50 Yuan – det er underligt, og jeg tror ikke kineserne ombord betalte noget.

Præcis kl. 09.00 kommer vores nye guide Tin ombord – og vi takker nej tak til kurffertslæberne, de ønsker ufattelig mange penge – og vi kan selv. Vi har lært at holde fast på kufferten. Lin, er chauffør. Tin er den første guide, der har boet i Tyskland, det kan man godt mærke, meget behagelig og hjælpsom, så det benytter vi os af. Uwe får forklaret sit navn på kinesisk U er en farve, WE betyder stor mand, BE er en musling, R betyder speciel, T trække, RAM tante.

Chongqing er hans hjemby. Med 31 Mio. indbyggere og 82000 qkm største by i verden. Der skulle bo ca. 6 mill. I det man kan kalde den gamle by, og med forstæder altså 31 mill. Ufattelig

mange mennesker. Han forklarer med stor kærlighed om byens historie. Siden 1997 har det været en selvstændig kommune direkte under den centrale regering, ligesom andre større byer er i Kina. Det er en havneby inde i landet og har spillet en større rolle såvel i handel som i krig – under 2. verdenskrig bombarderede japanerne byen. Vi går en tur i gågaden, og får hjælp til at købe en DVD med kinesisk musik, får digetalkameraet tømt over på en CD og jeg køber et par sandaler – med krokodille mærket, Lacoste, en rigtig flot lædersandal til 175 Y.

Vi kører til Folkets hus, der er 50 m høj og har 4200 siddepladser. Folkets kongres holder møde 2 gange om året. Kritik af parlamentet siger man ikke højt. Folkekongressen skulle vel forestille sig at lave lidt det samme som et byråd i DK. Bygningen bliver brugt som teater. Dernæst kommer vi til et marked – levnedsmiddelmarked – grønt, frugt, levende fisk, kød, s – alt kan man købe her.

Folkets Hus

Kødmarked!

Vi spiser til middag på hotel Best Western, som altid godt og rigeligt – denne gang var der vist 6 forskellige retter. Guiderne spiser aldrig sammen med os – de spiser som regel i et specielt rum, indrettet til dem. Dernæst går det til lufthavnen, som er helt ny, ja, det er det meste i Kina.

14:55 Chongqing

16:00 Xian

Fly MU2264

Da vi stiger ud i Xian tager vi et billede af et rengøringshold, der står 2 og 2 ved siden af hinanden og venter på, at de kan komme ind i flyveren og gøre rent. Der stod nok 12 – 14 personer, der på rad og række.

Der er overskyet og køligere i Xian. Diset i vejret. Xian var kinas hovedstad igennem mange år ca. fra 2000 før kristi til år 9 efter kristi. Den var kejsernes og kongernes by.

Ved lufthavnen modtages vi af fru Wang, guiden og chaufføren Zhu. Vi bliver kørt til Hotel Tangsheng. Denne gang når vi ikke lige at holde fast i kufferterne og må af med drikkepenge.

Tangsheng er igen et super hotel, der ligger 2 km sydvest for sydindgangen til den gamle bydel. De har en intakt bymur. I morgen skal vi se Terrakotta (=brændt uglaseret ler) figurerne eller soldaterne.

Klokketårnet i Xian

Venner for en aften i Xian

Vi tager en taxa til den indre by. Min bog skriver om et muslimsk kvarter samt en Moske, som vi stiler efter. Vi så også klokketårnet, som ligger i nærheden af det muslimske kvarter. Det er den første by, hvor der er mange restauranter, hvor man kan sidde ude og spise. Det ligner lidt Paris med caféer side om side. Men nå, vi vil nu finde det muslimske marked – og efter at have været i tunnelsystem – der var godt afmærket – men meget lang – kommer vi til et sted, hvor man ikke rigtig ved hvad nu. Her er bogen fremragende, den fortæller hvad man skal gøre – og gør man det, så finder man faktisk tingene ret nemt.

Vi finder et sted, hvor vi vil spise (udendørs) vi finder et bord. Jeg tror nok, der var et par, der synes at det ikke var godt nok, men da vi nu sad der – så ville de nok godt have siddet der. Vi henvendte os til dem, og sagde, at der var plads til dem også. Hun er perfekt i engelsk, taler dagligt med europæere, så vi får en god snak. Det ender med at de går med os rundt i den indre by.

En lidt sjov historie – Uwe har set spillereglerne for Mah Jong på engelsk flere steder, sådan én vil han gerne have. Han spørger – og hun bliver gevaldigt sur – jeg tror 50 Yuan – Senere går hendes fyr hen og køber den et sted for 8 Yuan. Men hun ville vente med at vi får bogen og betaler for den når vi er ude af det muslimske område. Vi har et billede af det søde par.

Lørdag 2. Juli 2005, Xian, Kina

Kl. 08.00 morgenmad, det er overskyet ca. 30 grader. Kl. 09.00 kommer Wang og Zhu og henter os, og vi kører 1 times tid til Shaanxi historiske museum – der hvor terrakottehæren er. Vi passerer gader, det man kan kalde det gamle Kina, ser folk, der ser ud til at være uden arbejde, fattigdom – eller det ser fattigt ud. Der er også bilværksteder – noget mere primitivt end hos os.

Vi kommer til museet og ser den store hal – imponerende stort, flotte figurer, ufatteligt! At en kejser begynder med at lave et kæmpeområde til sit gravmæle, får masser af folk uddannet til at lave figurer – kroppene er lidt ens – men hver eneste har et individuelt ansigt.

De graver stadig du – renoverer figurerne og – ifølge lidt TV jeg har set, er man ved at finde du af, hvordan man kan rekonstruere farverne – de fleste skulle være belagt med forskellige farver. Der er vist ca. 6.000 figurer i den største hal – men endnu 7.000 er ved at blive udgravet i en anden stor hal. Soldaterne er lidt højere end kineserne er – ca. 1.80-1.90 meter. Kejseren vil

imponere lidt. Kejser Qin samlede begyndende Kina – riget i midten. Han byggede desuden den kinesiske mur. Han har næsten brugt alle mændene i samfundet tror jeg – de blev tvangsudskrevet til at arbejde på hans projekter. Men han startede med at få et samlet Kina, som vi kender det i dag.

Wang, kan man mærke, er lidt træt af vores lille gruppe (det giver ikke mange drikkepenge), det var bedre med sidste uge, der var de over 20 personer! Hun foreslår vi springer over et besøg på et jadesliberi – vi ønsker vel alligevel ikke af købe noget. Det ender dog med, at vi ikke springer det over – jeg ved ikke helt hvorfor, men jeg vil gerne se. I kender jo min fascination af sten! Det er et salgsshow men vi får da lidt mere begreb om deres jade – der kan være hvid, grøn, rød mm. Samt deres figurer, som vi synes er overdimensionerede – men det har alt sammen forskellige betydninger. Vi køber nu ikke noget.

Noget man også skal se er Den Store Vildgås pagode fra Tangdynastiet. Bygget i år 652 i fem etager efterfølgende ombygget og tilbygget til 7 etager, 64 meter højt. Vi vader selvfølgelig op af de 7 etager – meget høje etager, men udsigten er virkelig fremragende, så pyt – anstrengelserne blev belønnet. Det regner for øvrigt, og da vi kommer ned styrter det ned. Vi finder ly i et af husene. Dernæst kører vi til bymuren i Xian.

Byen skulle efter sigende have haft over 1 mio. indbyggere i år 1400. Bymuren, der er 14 km lang, blev i Ming tiden år 1500 bygget på ruinerne fra den gamle kejserby. Under Kulturrevolution 1970 blev store dele af muren ødelagt, men er så senere blevet rekonstrueret. Udsigten fra muren fra sydindgangen over byen er god, man får et godt overblik over byen, og ikke mindst at alt er ved at blive renoveret – eller rettere kineserne renoverer ikke. De vælter det hele og bygger nyt i gammel stil – i hvert fald her i byen. Igen vi skal videre – med en guide har man meget kort tid til at få et indblik, men det sætter sig ikke rigtigt, fordi vi skal hurtigt videre.

Tilbage til hotellet og vi beslutter, at tage en taxa tilbage til muren – det regner lidt, men måske vil vi leje en cykel og køre på muren.

Vi vender tilbage, og finder du af, at de lukker muren og en halv time, så det lønner sig ikke. Vi går i stedet for over til en handelsgade, der er nyrenoveret. Vi forsøger at komme over gaden, men det er livsfarligt, så vi vandrer lidt tid for at finde et sted, hvor der kun er tospors – bilerne er altså ikke nemme af omgås her. I gaden ser vi kinesiske stempler, pensler i alverdens størrelser, malerier, klippeting mm. Vi går også i lokale gader, der ikke så ofte er besøgt af

turister, herunder finder vi en internet café – hvor Uwe skriver og tjekker bankkontoen. Jeg har desværre ikke adresserne med – så jeg ser bare på.

Vores muslimske spydrestaurant

En pagode (dem besøgte vi mange af)

Vi prøver at finde et godt sted at spise, men der er ikke rigtig noget, som vi synes er rigtig godt, så vi går tilbage til det muslimske kvarter – og spiser en masse grillspyd ved vores restaurant fra i går. Det er koldt i dag – kun 22 grader – så for første gang har vi taget lange bukser på.

Søndag. 3. Juli 2005, Xian, Kina

Vi står tidlig op, morgenmad er bestilt til kl. 05.45 af Wang. Morgenmaden er dog ikke færdig, så vi venter lidt utålmodige. Pludselig diskuterer de højtlydt i køkkenet, de skælder tydeligvis ud på hinanden. Vi venter. Kokken flygter ud af køkkenet igennem restauranten. Så kommer Wang også og vil have morgenmad. Hun tror vi næsten er færdige, men vi venter bare – der er ikke brød og ingen kaffe. Hun går i køkkenet og vi får kaffe og brød.

Wang oplyser, at der ca. er 37 grader i Beijing og tørt! Kl. 06.00 kører vi til lufthavnen – Uwe giver drikkepenge, jeg synes hun var dårlig – så jeg synes ikke hun skal have nogen. Uwe er så venlig.

8:20 Xian

10:00 Beijing

Fly MU 2123

I Beijing lander vi præcis kl. 09.30. Jasmin venter med et skilt – der studerer tysk, og har et sommerjob. Vi møder dernæst Yang chaufføren – de er begge meget søde. Vi kører med Ring 5 (ringvejen – i yderkanten af Beijing) og senere når vi Ring 2. Vi passere mange skyskraber områder undervejs. Via vores bøger kan vi ikke følge vejen, og vi får indtryk af, at chaufføren Yang – ved meget over Beijing, og at han ikke rigtig accepterer Jasmin som guide, hun er bare tolk. Han er fan af VW og Audi og Mercedes. Jasmin kommer fra en anden by, kender ikke Beijing så vi forstår hvad han mener. Jasmin fortæller senere, at han har vist hende meget og

fortalt meget om Beijing, som hun ikke anede noget om. Hun studerer, men har dybest set ikke set byen.

Jasmin forklarer at Tyskland på kinesisk betyder *tugendreiches Land* (dydslandet – noget i den retning). Det er to skrifttegn. Jeg synes det passer med godt med vores: *Ordnung muss sein*. Danmark betyder rød hvede, og er også 2 skrifttegn, som Uwe bliver ret god til at skrive på postkortene – Tyskland er meget svær at skrive, der er så mange streger, at man skal have lup for at skrive det efter. Generelt er kineserne meget begejstrede, når de hører Uwe kommer fra Tyskland – de har respekt og anerkendelse for tyskerne. Når jeg så siger, at jeg kommer fra Danmark, så er de ovenud begejstrede, de ser op til Danmark, jeg ved ikke helt hvorfor. Men som Jasmin siger, hun vil gerne studere i Tyskland og bo i DK. Det beskriver nok meget godt at vores samfund ser de op til. Det oplevede vi faktisk gang på gang – at Tyskland respekterer de, Danmark er en art ideal for dem. Vi har det jo også godt – med kinesiske briller.

Hotel Grand View Garden ligger i den sydvestlige del af byen, indenfor Ring 2. Hotellet er bygget i kinesisk stil set udefra og indvendig moderne og luksusagtig, Vi får et luksusværelse – meget stort, ligesom hjemme i Kolding – fylder værelset inklusiv badeværelse min underetage. ” kæmpe store senge og en sofagrube i den anden ende. Vi har udsigt til den tilstødende park kan anbefales.

Undervejs til Sommerpaladset i nordvestenden af byen er der middagsmad, igen mange retter. Vi spørger Yang om at stoppe ved et apotek – Allergien har bredt sig til læberne, og Uwe løber bløder hver gang han spiser – det er et stort sår. Vi får noget salve, som virker i løbet af få timer – det var godt. Efter 1 døgn kan han spise uden at det bløder, og det strammer ikke, det ser meget bedre ud. Efter 2 døgn er det næsten væk. Et godt middel.

Sommerpaladset

Sommerpaladset blev bygget under Qing Dynastiet, den sidste kejsertid. Der var flere sommerpaladser. Denne hedder den nye Sommerpalads blev to gange ødelagt af englændere og franskmænd omkring år 1900. Cixi, enkekejsersinden – tidligere konkubine, brugte penge, som egentlig var indsamlet (vis skat) til skibe, der skulle gå imod englænderne og franskmændene. Hun fik penge omdirigeret til Sommerpaladset. Således skulle pengene være gået til blandt andet skibe- hun byggede et marmorskib, som vi så for en af pengene. En flot, flot park med masser af detaljer, som vi nød. Vi sad også lidt tid og nød omgivelserne heriblandt mange kinesiske skolebørn, der var på tur i en art uniformer. Det kunne godt have været i DK – børnene var ikke altid hvor de forventedes at skulle være!

Kl. 17.00 tilbage på hotellet – CITS stopper som regel turene ved hotellet kl. 17.00. Vi drikker en øl, og dernæst skal vi have bestilt overnatning for 5 nætter – gerne på dette hotel, det er ikke så dyrt, ligger godt, og vi har et fint værelse. Det lykkes os. Man kan ikke bestille overnatning via receptionen, det skal være via en agent som de kalder det. Vores agent er internettet.

Vi har fundet et lille supermarked i nærheden, hvor vi hver dag køber vand og øl chips, kager og hvad man gerne nyder hen over aftenen og dagen. På hotellet koster vand 15 gange så meget!

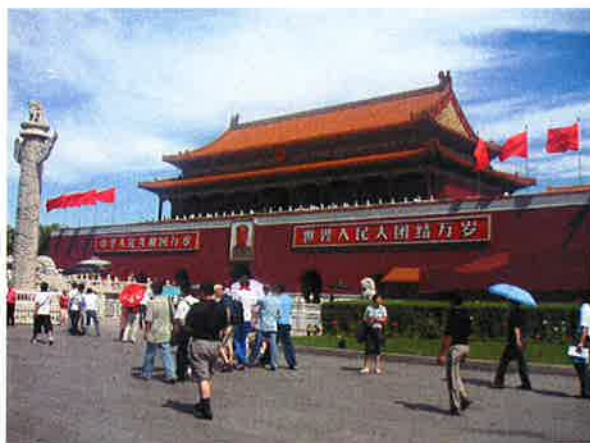
I

Mandag, 4. Juli 2005, Beijing, Kina

Kl. 09.00, venter Yang og Jasmin i lobbyen. Tiananmen Plads, Kejserpaladset, den forbudte by, og en rikshaw tur i de gamle gader, Hutong hedder det - er dagens program. Der er ca. 40 grader varmt og solskin. Vi drikker mængder af koldt vand, som overalt bliver tilbudt, til meget varierende priser fra 2 – 10 Yuan. Det er ret nødvendigt.

Den himmelske fredsplads og den forbudte by

Imponerende utrolig stort begge dele. Den Himmelske Fredsplads er fyldt med mennesker – vi var der nok 3 – 4 gange (kørte med taxa forbi et par gange oveni), hver gang fyldt med ufattelig mange mennesker. Nogle har en drage – men de fleste står bare, der er ikke bænke eller hyggeligheder. Bare en stor flisebelagt plads. Ved lygterne er der lidt plads, som man kan bruge som bæk – det er altid optaget. Man mindes massakren, og pladsen har altid en del politi, der altid har øvelse i at stå ret – gå i march eller lign.

Indgangen til den forbudte by

Mao mausoleet og en lille del af fredspladsen

Den forbudte by (bygget i 1420, men de fleste bygninger, der kan ses i dag, er fra omkring 1700 - tallet), er ufattelig stort (ca. 1 km lang og knap 1 km bred), det største område er også bare større pladser uden træer (skulle være fordi fjenden så ikke kunne gemme sig) og der er så flere huse placeret undervejs i området – alle med en funktion. Modtagelse af gæster af forskellig rang – bryllupshuset mm. I min lille bog om Kina står der: "I 1425 blev der registreret 6300 kokke, som tilberedte mad til 10.000 – 15.000 mennesker. Ved Ming-dynastiets fald i 1644 var der 70.000 eunukker i den forbudte by" Det siger også noget om størrelsen. Vi ser en mindre del – man kan umuligt i løbet af få timer komme omkring det hele. En del af bygningerne bliver brugt til museer, og det nåede vi ikke noget af. Man går og går. Den hyggeligste del er delen, hvor

hustruer og konkubiner boede, her var der også træer – det er mindre huse og en del af dem er indrettet som det engang har været.

Kejserne var "Himlens Søn", altså ikke en helt almindelig statsmand, men guddommelig. Det han sagde, blev til lov. Han levede i ufattelig rigdom, og med tiden levede kejserne mere og mere isoleret fra befolkningen – skovlede rigdomme til sig. Kejserdynastiet faldt i 1912. Kejseren havde mange ting, som han skulle sørge for: holde en masse ritualer, f.eks. så høsten blev god – eller rettere så alt var i balance og harmoni. Dertil behøvedes en masse templer – og dem besøgte vi en del af.

Middagen indtager i nærheden af Qianmen, igen er der mere end 6 retter, velsmagende, vi klarer vel 1/3 del af det.

Hutong

Vi kører til den nordlige udgang fra Behai Park til Chishahai Søen og dernæst Belltower (Klokketårnet). Fra klokketårnet et vidunderligt syn over nord-syd akse i retning af den forbudte by og dernæst i retning af det olympiske Centrum og den Olympiske by. Imellem disse steder er den gamle Hutong kvarter – det er ret stort, der er mange huse, mange små gader – vi håber man bevarer det meste. Lige nu betaler regeringen for at renovere facaderne, så det ser godt ud til Olympiaden. Dernæst går det videre til et besøg hos en kinesisk familie Quadropole, hvor de bor 2 personer. Fruen i huset er på min alder – lidt over 40 år og pensionist. Kvinder kan gå på pension, når der er 50 år – mændene som 60 årige. Manden arbejder i en maskinfabrik. Datteren studerer computer videnskab. Vi får oplyst, at manden tjener ca. 6000 Yuan pr. måned – måske lidt overdrevet, det kan man ikke vide. Hun er tilfreds med pensionen, som hun så supplerer lidt ved af rundvise sådan nogen som os. Og hun går til gymnastik hver morgen i parken – som det sig også er skik og brug her.

Rickshaw

Jasmin, familiens kvinde, mig og engelsk tolk

Vi har egentligt valgt at tage denne Rickshaw tur, fordi Jasmin nok kunne gøre billigere end os. Det går op for os, at det er ret dyr tur – se vi er 2 personer, og lige nu er der så 2 tolke med os, 2 der kører rickshaw og en chauffør, der venter et eller andet sted. Lidt grotesk. Det koster os 360 Yuan. Og vi skulle vel også have givet drikkepenge til cykelmændene – men vi synes det var dyrt nok, så det gav vi altså ikke. Men efterfølgende blev det nødvendigt at give Yang drikkepenge, for turen med rickshaw var ikke inkluderet – oprindeligt, så Jasmin mente det ville vær godt. Men ok vi har oplevet meget og er på trods af alt tilfredse.

Yang – alle biler er meget store

På hotellet i en lille hjørne var kæmpestort

Yang kører os tilbage til hotellet. Chaufføren er fan af Ding, men ikke af Mao. Og han er tilfreds med de ekstra drikkepenge, som vi giver ham. I morgen er en anstrengende dag med besøg til den Kinesiske mur og Ming gravene. Vi går dog først til vores lille supermarked, og får købt vand og øl – nu kender de os i butikken, og hilser meget glade på os. Vi tjekker mails – der skulle gerne være en bekræftelse på, at vi fortsat kan bo på dette hotel – og juhu – det er der.

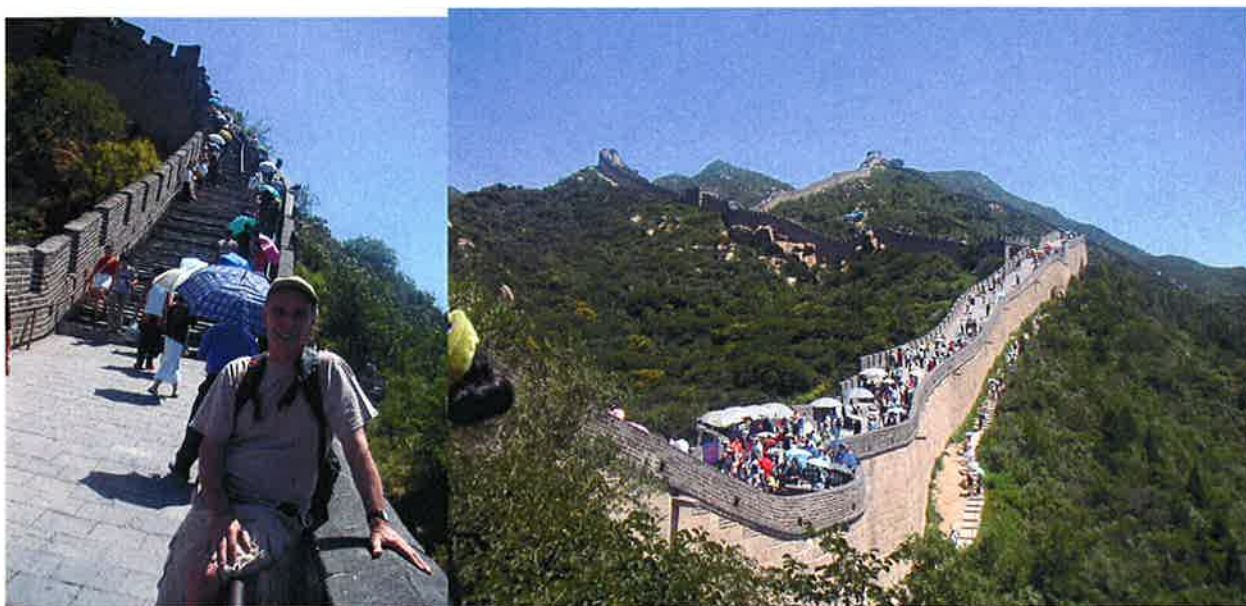
Vi søger et sted, hvor vi kan få lidt aftensmad, vi er ikke så sultne. Vi går i retning af kanalen, hvor der er dragefolk og lystfiskere overalt. Der er små parker langs kanalen. Vi finder en Brasiliansk restaurant – hvor vi godt nok ikke klarer at bestille lidt – men får en større buffet. Grillet kød kommer hele tiden: lam, kylling, okse, svinekød og meget andet som jeg ikke husker. Det bliver skåret af i små stykker, så meget som du vil have. Der er et kæmpe buffet med alt muligt godt alt sammen for 86 Yuan, for 2 personer. Øllet er også med i prisen og vi bliver meget mætte.

Tirsdag, 5. Juli 2005, Beijing, Kina

Den kinesiske mur, som vi skal besøge hedder Badeling, og er ca. 50 km fra Beijing. Vi begynder til sædvanlig tid kl. 09.00. Der er ca. 40 grader varmt. Ingen skyer, der er ingen dis over området – bare en flot dag til en tur til den kinesiske mur. Uwe ser meget tidligt dele af muren på bjergene, guiden siger, at det er ikke muren, men det var muren. Det er nok usædvanligt, at have så god sigt, som vi har i dag.. Vi stiger du af bilen og vandrer de ca. 200 m til muren. Skal vi gå mod øst eller vest? Spørger guiden, jeg spørger hvad er nemmest: øst – det gør vi så. Stigningen på muren er mindre her – jeg synes der er meget stigning, så jeg er glad for mit valg. Jasmin bliver tilbage i caféen – og vi 1½ time til turen. Det er det vi ikke finder så godt ved at have guide med – der er tid der skal overholdes, hvor vi hellere ville have haft en hel dag på muren – været der, nydt det, sunket det o.s.v., men det er der ikke tid til sammen med en guidet tur. Vi går en ¾ time – og skal så beregne tid tilbage. Det er meget varmt – puha – også utroligt at tænke sig, hvordan man har bygget muren, hvor mange arbejder der har slæbt og slidt for det – og jeg kan ikke lade være med at tænke på en lille historie, jeg har læst et sted (måske i bogen til Kina), at en kvinde drager til muren for at søge sin elskede (de er lige blevet gift og efter nogle år søger hun efter ham). Han er tvangsudskrevet til at arbejde på muren. Hun vandrer langs muren inde i landet mod vandet (Beijing). Hun spørger overalt til sin mand, hun henvises videre frem, og da hun når vandet fortæller de hende, at han er død. Hun græder og græder, så

muren går i opløsning, og liget af manden kommer frem i lyset. Dernæst bygger man et tempel til minde om hende.

Tilbage til vores varme tur: vagttårnene bringer os lidt kølighed. Der er trapper en del af vejen, en del af vejen bare stejle veje, som kan være svære at balancere på. Vi tager nogle rigtig gode billeder – udsigten er fantastisk denne dag. Rigtig klart i vejret – og det er der ikke så mange dage af – i hvert fald ikke imens vi var i Kina.

Den kinesiske mur – så imponerende flot

Bu dao chang chen fei lao lan, Kun den der har været på muren er en rigtig mand – får vi Jasmin til at skrive på en seddel. Det siger et kinesisk ordsprog – så nu er Uwe blevet en rigtig mand.

Bemærk udsigten!

Og de stejle trapper

Kl. 13.20 er vi tilbage til middagen. Vi når lige at købe lidt i de sædvanlige turistboder (basar) – Uwe køber en drage til børnebørnene. Vi spiser et sted, der mere er en kantine end en restaurant – fra vores pladser kan vi se toiletterne, og dørene står hele tiden åben ---Vi er blevet bedre vandt

med mad. Der er sådan lavet noget der sikkert er godt for nogle europæere, men vi ville hellere have haft kinesisk mad. Der er mange retter, blot noget som næsten er lidt fastfood amerikansk. Nå ja, mætte bliver vi jo nok alligevel. Yang venter os udenfor med den sorte Limousine og kører udenom motorvejen, med små bjergveje tilbage. Ret interessant, vi ser muren igen, små landsbyer, landbrug mm. Slutteligt når vi en fabrik, hvor de laver kinesisk porcelæn. Vi vil kalde det metalvaser – de kan ikke gå i stykker og inderst er materialet kobber. Jeg køber et lille askebæger som souvenir.

Jasmin og jeg på porcelæns/emaljefabrik statue: Changling

Ming-gravene

Changling skulle være den bedst bevarede og restaureret, ham på billedet her ovenover! Der var nu ikke så meget at se, og guiden var heller ikke helt enig med bogens beskrivelse – men nå, pyt, der er en masse grave 13 styk kejsere ligger her beskyttet af bjerge imod de onde ånder der kommer med vindene fra nord! Der er fyrretræer, vandfald – ikke dårligt valgt.

Vi når til den røde port, der er indgang til den hellige vej, der er 6 km lang og fører op til gravene med beskyttende statuer. Men vi kommer ikke ind i området, det havde vi forventet, men det koster penge (og vel også tid) Uwe tager lidt billeder udefra.

Tilbage til hotellet tager vi afsked med Jasmin og Yang. Drikkepenge 40 og 60 Yuan.
Er de tilfreds? Det kan vi ikke vide, men Yang skulle gerne komme den 13. Juli tidligt kl. 05.00 og afhente os til lufthavnen fra Novotel Peace Hotel.

I dag går vi i den anden retning for at finde et sted hvor vi kan få aftensmad, gerne noget udenfor. Der er nok mere end 35 grader denne aften. Vi finder en restaurant og bestseller Kylling og Rejer og to store (0,66 l) lokale øl. Vi kan nu ikke spise det hele, og vi går igen til vores lille supermarked og køber billig vand og øl, som vi tager med til hotellet. (en vand på hotellet: 30 Yuan – supermarkedet 1.5 Yuan – det lønner sig at slæbe lidt med i rygsækken).

Onsdag, 6. Juli 2005, Beijing, Kina

Kl. 09.00 Check Out fra Hotel. Og næste sekund Check In på hotellet med vores internet agent! Vi får samme værelse, så alt klapper som vi gerne ville. Vi havde dog pakket det hele og forberedt os på værelsesskift. Nu uden guide har vi tid til at besøge, den have vi kan se fra vores vindue. Der er nogle der trommer på trommer tit og ofte, og det får vi så at se – de er ca. 10

personer, der spiller en art teater, og de forsøger at få os til at blive transporteret på en art kejserstol – alt imens de trommer o.s.v. – vi opfatter det som larm og uhøfligt, de er ret stride og anmassende. Haven er stor og meget flot – vi vandrer lidt på kryds og tværs og ser det meste – og satser på at ende ude ved den anden ende sydudgang.

Fra vores park ved hotellet

Her vil vi tage en taxa til Liu Lichang, gaden med de glaserede tegl – eller den antikvikariske gade. Da vi finder den, utroligt flot renoverede huse i gammel kinesisk stil – en nydelse af se. Der er udelukkende antikvitetsforretninger. Vi finder ind i én af dem – Uwe byder på et Mahjong spil, vi får te, bliver budt på cigaretter mm. han har været i Tyskland, hun (datteren er god til engelsk) – de påstår spillet er meget gammelt fra Ming tiden, Uwe erklærer, at det tror han ikke. De har en bog, hvor der er et billede af spillet – som bevis på at det er en rigtig antikvitet! Nå der er 40 grader i skyggen. Der kommer en del gadehandlere og vi køber frimærker til Gerda (Uwes nabo): Chinese Stamp Book. Med Mao-frimærker. Vi køber også postkort fra gadehandlerne til 5 Yuan – i butikkerne tager de nemt 25 – 40 Yuan. Prisforskel det er der her.

Senere, videre i nordøstlig retning spiser vi en lille fisk: Karpe i sød, sur sovs og svinekød med ris og 2 store øl for ialt 60 Yuan. Det smager alt sammen vidunderligt.

Vi går omkring McDonald, besøger toiletterne på Quianmen Platz, men Uwe mener ikke det var godt nok denne gang. I den gamle banegård får vi fotos på CD – Det er en almindelig fotoforretning, der vil have mange penge for det – men Uwe siger 25 Yuan, OK siger han så – man skal kende priserne her i byen. Vi vandrer videre i de gamle små gader – som måske forsvinder inde 2008.

Slutteligt når vi Peace Hotel, vi har vandret mange kilometer. De små gader er dejlige, men de store gader med 5 – 6 spor er for fodgængere forfærdentlige. For bilejere er det en dejlig by, de hersker overalt. Vi kommer til Jinyu Hutong der er aftenmads-Marked. Det er en del af en meget stor vej. Alt er nyt. Kun navnet står tilbage. Højhuse, som man egentlig ikke ser hverken i DK eller i Hamburg står ved siden af Quadropolen. Biler i sort med mørke vinduer og Audi biler er prestige her og Uwe mener de har forkørselsret! Fodgængere er nederst i hierkiet og selv når der er grøn skal man passe på – bilerne må gerne dreje til højre uden at stoppe for fodgængerne. Nå vi spiser en pandekage med grønt fra spisegaden. Jeg er så snedig, at jeg spørger om prisen før jeg køber – Uwe bestiller, og vil dernæst ikke have varen – da det er vildt dyrt!. Store rejser på

spyd for 40 Yuan – ja det er Uwe for meget – det smager nu godt, jeg husker ikke hvad han fik dem for, men han var nu lidt sur.

Torsdag, 7. Juli 2005, Beijing, Kina

En taxa kører os til himmelstempel. Parken som det også er under renovering, så det flotte Himmelstempel kan vi desværre ikke se – men vi starter med det runde alter. Fra år 1530 tre marmorterasser, der symboliserer himlen, jorden og den menneskelige eksistens. Der er en masse symboler – hvor tallet 9 – kejsernes tal – er overalt på det runde alter. Tallet 9 symboliserer himlen og fliserne i alteret er opbygget i cirkler alt sammen deleligt med 9. 27 cirkel har 243 fliser – jeg har ikke talt efter, men det står i min Kinabog.

Der er folk i parken, der sidder og har en art picknick, andre har danseskole, andre synger. Vi sætter os på en bænk. Der er overskyet Uwe mener 35 grader. I den nordlige port spiller musikere kinesisk musik – nogle synger til, Vi vandrer imod Honquo Mark. Vi finder det bag plastikindgange – vi troede det var udendørs marked, men det er indendørs alt sammen. Udendørs ser det ud til, at der har været fiskemarked mm. Det er et billigt marked for alt elektronik: mobiltelefon, kameraer, overvågningskamera, legetøj, tøj mv. Vi køber en lille lommelampe til 15 Yuan, et Mah Jong spil (som Uwe erfaringsvis vil sige er fra *Quing Perioden*) til 300 Yuan og en kuffertlås til 8 Yuan (sikkert for dyrt – han så ret lykkelig ud – sælgeren). Alt sammen starter med dobbelt så meget eller mere end – mahjong spillet startede med 750 Yuan. Men vi så senere den samme model i venskabsbutikken til knap 600 Yuan – så følte vi, at der havde vi gjort en god handel.

Lidt almindelige kvarterer i Beijing, som man stadig kan se dem

Jeg får købt et par silkebukser – kinesisk stil – der er elastik i taljen, det er jeg ikke vild med, men de er da anderledes end bukser i DK. Vi holder middagspause på hotellet og ser CNN der sender fra bombeangrebet i London. Trist. Måske kan man godt undvære TV? Om aftenen tager vi i en art Peking Opera: Liyuan Theater, det er et tilbud til os i vesten! Engelsk oversættelse på storskærm og det varer 1 time – til at holde ud. Journey to the West, hedder stykket og abekongen Wu Kong ærgrer sig over ikke at være inviteret til konge moderens fest. Han laver lidt ballade og forstyrrer kongemoderens fest – via figurer, guld piller og vin. Det er lidt anderledes end det vi kender, men der er ikke meget tale, mere pantomime, masker, dragter – det er lidt sjovt at se. Vi har et VIP bord med te, snacks og har betalt 150 Yuan. Det var en god

oplevelse. Da vi kommer ud – går vi lidt rundt et sted er der masser af mennesker – også lokale gadehandlere med fattige ting – det er et supermarked – som vi går en lille tur i. Her kan man købe det samme, som man kan i Brugsen eller Føtex – vi køber lidt abrikoser – de har nogle søde abrikoser, som er vanvittig gode. De er svære at finde i Beijing – nemmere sydpå – køb dem, hvis I finder dem!

Fredag, 8. Juli 2005, Beijing, Kina

CNN kan ikke sige meget nyt fra London – men der skulle kun være 4 bomber og ikke 7, som de meldte i går. Trist med terrorangreb.

Bemærk skiltet!

Rickshaw – meget varierende priser! Dyrere end taxa

Vi tager en taxa til Zoo (zoologisk have) og vil tage bussen videre til duftbjergene. Det er billigt for 2 personer betaler vi 4 Yuan til Fragrant Hills Park. Vi har et godt kort og følger lidt med i hvor vi er. Det er varmt ca. 35 Grad, og lidt overskyet. Uwe vil gerne tage kabelbanen til Xianglu Bjerget, der er 557 meter højt. Jeg er ikke vild med højder, men nå ja – jeg har tidligere været med noget der var værre, så jeg er selvfølgelig med på den. Og afstanden til jorden er heller ikke så slem. Vi vil så gå ned – det begynder at regne lidt undervejs nedad. Vi holder stop et par gange. Flot udsigt, god tur, en dejlig dag.

Duftbjergene er også blevet ødelagt af englændere og franskmænd omkring 1860 til 1900.og igen har kejserinden Cixi sørget for at genopbygge stedet. Vi spiser som de lokale en ret fra papbæger med varmt vand hældt over – vi ser os omkring – hvad spiser de andre og gør det samme. Det var mest spaghetti, men det mættede og dertil Nanjing øl. Uwe skriver, at jeg siger, der ikke er ret meget alkohol i øllene – det er tynde øl, som er langt bedre at drikke i det varme klima – men for meget skal man heller ikke have. Tror jeg nok, vi fik nu aldrig for meget af det tynde øl, som jeg vil kalde øllet i de store flasker. Det smager godt.

Kl. 15.00 vandrer vi videre og tager en bus tilbage til Zoologisk have. Der tager vi en taxa til Xidan bedaije. Et ganske almindeligt indkøbsparadis for kinesere. Vi synes, det er dyrt i forhold

til kinesiske priser. Vi går til fods til Tiananmen Plads (den himmelske fredsplads) og ser mange mennesker, der venter på at flaget tages ned - på behørigt vis! En taxa bringer os til hotellet. Det var igen en lang dag. Og vores supermarked er meget glade for vores daglige besøg.

Lørdag, 9. Juli 2005, Beijing, Kina

Vi tager som vanlig en taxa til midtbyen. Vi vil se en plan over Beijing i fremtiden, deres tekniske forvaltning har lavet en model over byen samt flere stande, hvor man kan se udviklingen over forskellige provinser omkring Beijing. Vi fatter noget af det – at se modellen er dog det bedste indtryk at det de ønsker skal ske for deres by. Olympiaden gør, at Beijing i løbet af få år har ændret karakter, der kommer nye forretningskvarterer, gamle bygninger bliver væltet og nyt kommer til. Det er et statsstyret samfund, hvor borgernes mening ikke har værdi – de følger vel bare med? Det ved vi ikke – det ligner et center, der skal forklare, hvor godt alting er i Beijing. Men også meget informativ.

Model over fremtidens Beijing

Model over Bahai Park!

Vi tager dernæst en Rickshaw – vi vil til Behai Park, får aftalt en pris 50 Yuan – men han stoppes undervejs af andre, der siger, at han ikke må cykle videre. Vi stiger ud og betaler en del af prisen. Andre kommer straks og tilbyder den videre fart. Vi takker nej. Men så kommer der en knallertrickshaw – nå ja., så prøver vi det 20 Yuan. I Behai Park er der mange mennesker, kineserne har også ferie, og besøger stort set de samme steder, som vi gør. Der er vandcykler, elbåde mm.

Fra en fattig gade

fra Bahai Park

Godt besøgt af kineserne. Vi besøger endnu engang en Buddha. Vi spiser på en udendørs restaurant, beskyttet af solen – senere forlader vi parken via nordporten. Vi går videre i nordvestlig retning på bredden af Shishahai Søen. Vi passerer restauranter, som er aftenrestauranter, de er tomme her midt på dagen – Carlsberg øl kan du købe overalt – prisen er derefter – lokal øl er billigere. Rickshaw folkene spørger gang på gang om vi ikke vil med en tur – man bliver lidt træt af alle de henvendelser. Vi har en lille ølpause og overfor os er der en Quadropole der er renoveret og der er 3 garager.

Vi tager en taxa til Qianmen og tager igen en tur på Dazhalan (den gl. markedsgade). Vi spiser Peking And på en fast food restaurant – den var anbefalet i Uwes bog – ikke fast food delen, men restauranten, der skulle man bestille bord for at få plads. Lidt ligesom McDonald og hedder Roasted Duck. Vi har sat os ved et bord med to kinesere, tror vi, men de taler i lighed med os engelsk med betjeningen – 2 kvinder – unge!! Der er fra Korea, Seoul, vi får en lille snak med dem. Nå vi tager en taxa hjem, vi har da nok gået 20 km i dag, så det må være nok.

Peking And skæres ud en hel én til os

serveres med brød, grøntsager, sojasauce

Søndag, 10. Juli 2005, Beijing, Kina

Porcelæn på loppemarkedet (kun åben søndag) og fra Manchuriet eller Tibet?

Vi sover lidt længere i dag – det er jo søndag. Kl. 10.00 tager vi en taxa til loppemarkedet – det har kun åbent om søndagen. Det er nu ikke et loppemarked, nærmere et marked med kinesiske ting – nye ting – Tibetansk tøj, bøger, plakater (Mao er godt repræsenteret), drager, spil, figurer, porcelæn, statuer i træ – og også lidt antikvitsforretninger: blandt andet gamle pladespillere, malerier nye som gamle, en masse perler af forskellig art. Et kæmpestort område, der er overdækket med tag – udenfor er det lidt mere primitivt. Solen skinner der er nok 32 grader i dag. Vi køber lidt pudebetræk til Stexvig. Efter nogle timer finder vi en god restaurant, men det er for varmt til at spise noget, vi nøjes med en øl. Vi sidder ved siden af køkkenet og den ene and efter den anden ryger over disken.

Vi tager en taxa til Venskabsbutikken nær Silkemarkedet, der er næste mål i dag. I venskabsbutikken siger vores bog, at man kan få overblik over hvad tingene koster – så det prøver vi. Butikken ligger på Jianguome Daije, en vigtig og vel 100 m bred øst-vest akse gennem Beijing. Rundt om er et vigtigt forretningskvarter.

Venskabsbutikken har rimelig høje priser, men her prutter man ikke om prisen. Kvaliteten er vel også konstant her end på markederne.

Og så går turen til Silkemarkedet, 5 etager med alt hvad man som turist gerne vil købe – i hvert fald af tøj, spil og kunsthåndværk. Men vi

Uwe køber en polo fra Lacoste – prisen var 180 Yuan, Uwe siger 80, og det ender med 75. Sikkert stadig for dyrt! Jeg køber et par korte bukser – og senere køber det nok bedste køb nemlig 2 mongolske Kashmir Trøjer – uldtrøjer – jeg tror vi gav ca. 560 for de to trøjer – de er så dyre herhjemme. Jeg vil tro ca. 2.000,- pr. stk., men jeg ved det ikke – så dyre ting kender vi jo heller ikke priserne på.

Nå, man bliver træt af at vade rundt, så vi finder en café. Med sidepladser i det fri – vi tager dernæst U-Banen til. Qianmen. Det er let at bruge Metroen, det er godt skiltet, så vi finder fint du af det – og det er billigt.

U-banen – metro

Der er også mange højhuse og skyskrabere

Fra Station Qianmen går vi videre til den østlige del af Dongzhimen, hvor vi går så en mindre lokal restaurant servere Peking And – der går vi hen og bestiller en hel and til os to!. Vi er de første aftengæster, så vi får hurtigt serveret velmagende and – de skærer regulære stykker kød af – passer med pindene! – så du nemt kan gribe dem – og dertil serveres en soyasovs, agurkestrimler og måske er det porrestrimler – lidt stærkt løgsmag – dertil meget tyndt brød. Du skal så dybke kødet i sovsen – lægge det på brødet sammen med grøntsagerne. Rulle det sammen som en mindre pandekage – og spise det med fingrene.

Der serveres også andesuppe – denne her smager godt, men hvor meget kan man spise? Ja vi klarer ikke det hele.

Vi tager en taxa tilbage, godt trætte – og måske så vi lidt TV før vi gik i seng.

Mandag, 11. Juli 2005, Beijing, Kina

Kl. 08.05 vores sidste morgenmad i Grand View Garden. I dag skifter vi hotel til midtbyen til Novotel Peace Hotel. Værelset er ledigt fra kl. 12.00, og vi får et værelse på business etagen, da alt er bukket. Vi stiller vores bagage og går en tur ud i byen.

Tæt på er gågaden Wangfujing. Ved indgangen er der nogle flotte bronzeskulpturer, som mange turister tager billeder af – bla. En rickshaw, hvor man så kan sætte sig om og lade familien fotografere dig – der var altid kø.

Udsigt fra hotellet 18. etage

Vi besøger varehuset, ret berømt og køber et par bluser til mig for 580 Yuan. Østlig for Wangfujing er der flere Hutongs. Vi finder et par siddepladser udenfor. I Hutongerne veksler det mellem gammelt og nyrenoveret – der sker en del i området. Vi går til sydindgangen til den forbudte by – der ligger en park, som vi køber billetter til for 1 Yuan hvor der også er kulturelle udstillinger. Med en lille pause indimellem er vi tilbage kl. 14.00 ved hotellet og på 18. sal. Førsteklasses, vi har en pragtfuld udsigt over gågaden, den forbudte by, Behai og Jingshan Park. Vi klarer også lige en middagssøvn.

Kl. 16.00 går vi videre til den østlige del af området – der er mindre gader, som vi gerne vil gå igennem. Uwe finder en frisør og bliver klippet. Han prøvede om formiddagen tættere på centrum, der ville de have 40 Yuan tror – her ville de have 10 Yuan. De var meget stolte og glade for langnæsernes besøg.

Bemærk tagudsmykningen!

Ved frisøren

Gaderne her er fattige, husene gamle, lidt rodet. Vi tager dernæst en taxa til ambassade området, der ligger andre fornemme steder – en art forretningsområde. Vi tager til den tyske ambassade, fordi vi har adressen på det tyske konsulat. I området er der et vestlig kvarter, som vi søger. Vi ser også en del arbejdere, der planter græs – her eneste græsstrå bliver plantet – ligesom Tommys juletræer – planterne er grovere og består af ca. 6 – 7 stykker græs. Jo, der skal være fint til Olympiaden, også i ambassade området.

Her plantes græs

her plantes også græs

Der er vagter overalt, der står ganske stive og rette hele tiden. Lidt komisk. Det vestlige område med masser af udendørs servering ligger på en gade, der hedder Sanlitun Lu. Tydeligt udlændinge område – og priserne er derefter. Carlsberg øl serveres der også – lidt dansk islæt masser af golf udstyrs forretninger mm.

Vi spiser pizza og drikker en øl på et af stederne. På den her tid at dagen er der ikke mange mennesker, men sikkert mere fyldt om aftenen. Vi går lidt videre igennem et område, hvor de har ryddet alle husene og mange i nærheden ser tomme du. Dernæst finder vi en taxa tilbage til hotellet ved kl. 21.00.

Tirsdag, 12. Juli 2005, Beijing, Kina

Sidste dag på vores rejse. Vi vil gå langs søerne her den sidste dag, langs Xihai Sø, Houhai Sø, og Qianhai Sø til Behai Park, til Jingshan gaden, og slutteligt forbi Kina Kunst Galleri og tilbage ti Wanfujing og hotellet Novotel Peace.

Vi tager turen over Wanfujing til U-Banen Station Wanfujing. Billetterne koster 3 Yuan pr Person. Vi tager linie 1 retning Fuxingmen. Stiger om i den nordlige retning til Jishutan. Vi tager vestbredden af Xihai Søen, senere Houhai Søen. Lystfiskere står der overalt langs bredderne. Og vi ser også at de fanger noget – mest karper ser vi. I nærhed af klokketårnet går vi over til østsiden af Qianhai Søen. Senere finder vi nordindgangen til Behai Park, som vi endnu engang vandrer igennem, blot på den modsatte side. Det er fascinerende og stort – her midt i Beijing. Og igen er vi gået jeg ved ikke hvor langt – nok 15 – 20 km.

Lystfiskere langs søerne

Der ryddes store områder noget af det til Olympiaden

Vi kommer til syd/vest udgangen, og over broen – man kan ikke gå videre, da Nanhai Park er lukket for offentligheden, den er kun til vigtige ministre mm. Tidligere boede Xici og Mao her, og nu Deng. Der er politi overalt, der holder øje med området. Vi går videre og kommer forbi Kinas Kunst Galleri. Overfor er der jeg ved ikke hvor mange forretninger, der sælger rammer mm. Vi når til Wangfujing og køber cigaretter til hjemrejsen. Koster 30 Yuan, 3 Euro for 10 pakker, der er da billigt – ca. 22,- kr. for 10 pakker. Jeg får købt endnu et par sandaler til 150 Yuan, vi fandt lige en lille fejl, så vi fik dem billigere – hvad det var har jeg glemt. Kl. 17.30 er vi tilbage til hotellet. Uwe ringer til Jasmin – der bekræfter, at Yang kommer i morgen tidlig kl. 05.00 og henter os til lufthavnen. Og vi skal have pakket og set om alt nu kan være der.

I Behai Park klæder de sig ud som kejser Fra Bahai Park et tempel med et bjerg af statuer

En taxa tager os til Qianmen. Vi fandt ikke rigtig ud af, om chaufføren misforstod os – eller hvad, han kørte en omvej til vores mål – pyt, det kostede ikke alverden. Vi får aftensmad et sted med and og kylling med bambus og ris – og en øl. Billigt, men det var nu ikke noget særligt – vi så andre efterfølgende bestille lækre ting – problemet er nogle gange, at man får et spisekort på engelsk, som er en art ”det kan folk fra Europa lide” men vi vil hellere have noget rigtig kinesisk mad. Ja, vi lærer hver dag – v skulle have ventet lidt, så vi kunne gå rundt til bordene og pege på det vi vil have. Næste problem er så: Hvad koster det – man bliver nødt til at spørge, for priserne er så varierende, at man har ingen anelse. Nå, Uwe bliver venner med en sælger – hun charmer ham! Og han køber et silkesjal til sig selv og et næsten silkesjal til mig. Og så en taxa hjem igen.

Onsdag, 13. Juli 2005, Beijing, Fly til Hongkong- Lantau, Kina – og fars fødselsdag. Vi tænker på ham.

Kl. 04.50 er vi i indgangen til hotellet for at tjekke ud – Uwe er utålmodig – der står 6 personaler, men åbenbart kan kun den ene, der er optaget af en kunde – klare at ordne vores tjek ud. Uwe går i protest. Sådan kan han også være.

Yang venter som aftalt. Nå, men receptionen kommer nu efter ham med en regning på en vand. Yang viser med stolthed firmaet CITS's kontorer, der ligger i nærheden. Vi kører hurtigt til lufthavnen, der er ingen trafik, så efter 35 minutter er vi der. Han får lidt ekstra og er glad for de 220 Yuan.

Vores 2 kufferter håber vi at gense i Hamburg, vi afleverer dem i hvert fald, så vi ikke behøver dem før. Rygsækkene har vi forberedt til strandtur – vi starter med lange bukser er bedst i flyveren, hvor det ofte er skide koldt. Og vi skifter så i lufthavnen i Hongkong til korte bukser og T-shirts. Vi har badedragt og badebukser i rygsækken til vores planlagte strandtur på Lantau.

(Øen ligger sammen med lufthavnen og der skulle være gode badestrande) Det har vi jo ikke nået endnu.

Først kl. 06.00 åbner lufthavnen, så vi må vente på morgenkaffen. Og jeg finder et sted hvor man må ryge – de er så ulækre rygesalonerne, men nå, ryges skal der jo.

7:50 Beijing 11:20 Hongkong

Fly CX315

Vi kommer til Hongkong en times tid senere end planlagt, der er over 30 grader – fint strandvejr – og solen skinner. Uwe spørger ved en turistinformation ved udgangen, og får busplaner udleveret, og anbefalet stranden ved færgen. Så den bus tager vi – over øen, der er fyldt med bjerge. Rigtig bjergtur, hvor vejene slynger sig opad og nedad – bussen stønner ordentlig på vej opad. Lantau har en del fredet område, det er bare så flot at køre igennem landskabet – turen tager 1 times tid. Vi ankommer og finder en lille strandrestaurant – Uwe er sulten, jeg venter lidt.

Udsigt fra busser over vandet

på vej med bus til øen Lantau

Vi kommer til stranden, og ligger os – Uwe tager en lur, jeg går en tur langs et indrammet bassin – afskærmet for hajer. De lokale fortæller, at der i Hongkong for 5 år siden var en haj, men nu ikke ved den bugt hvor vi er landet. Der er meget få mennesker. Kineserne bader ikke som os – så vi har næsten hele området for os selv. Nå jeg henter en øl, og manden der sælger dem, har et bord, som han spørger om vi ikke vil drikke dem der? Jeg vil gerne, da jeg har været i vandet – ikke svømmet, men dog våd overalt på badedragten – og håndklæder har vi ikke med til Kina. Vi ligger på vores lange bukser. Så jeg vil gerne tørre – han hedder Allan.

Stranden og bugten

Paul, Uwe, Allan og mig

Allan har været lærer, men har sagt op efter Kinas overtagelse af skolen, og reglerne. Han synes ikke om de nye regler, hvor eleverne skal kunne opnå mål – men som han siger, det er godt nok at kunne opstille mål, men man skal også kunne handle, og være et menneske, der kan begå sig – det handler ikke bare om eksaminer. Der er åbenbart en del strandede europæere, der lejer sig ind i husene her ved bugten. Der er meget få huse – udlændinge kan ikke købe dem, fortæller Poul, en englænder, som senere kommer og holde os ved selskab. Han giver en omgang – Uwe gir en omgang og sådan går hele eftermiddagen, så Uwe er lidt usikker i gangen – han vil godt have min støtte. Jeg klarede ikke alle omgangene, men nøjedes med den første del af festen! Poul bor i Mui Wo og laver finansforretninger som han kalder det – i dag hjemmearbejde. Han bor her 3 uger, dernæst har han kone og 2 børn på Phillipinerne, hvor han bor 3 uger – mere tid må han ikke være der. Hun kører så en 9 hullers golfbane. Vi hygger os rigtig, men på et tidspunkt er jeg blevet sulten, så vi bryder op – får lidt af spise og tager bussen retur kl. 21.00. 14 HK\$ Gunhild og pensionisten Uwe 7 HK\$. Uwe sover, jeg nyder den flotte vej ned, hvor lysene i slugterne viser, at der er mange huse. Det er bare så flot. På et tidspunkt er der 3 køer på vejen, men da bussen kommer, flytter de sig – der holdt en personbil og ventede, men det kunne de ikke tage sig af – bussen klarede det.

23:55 Hongkong 05:45 London

Fly CX251

Torsdag, 14. Juli 2005, Hongkong, Fly til Hamburg

7:55 London 10:25 Hamburg

Fly CX7151

Lander præcis i London. Men det er lang tid – og vi skal vente et par timer før det går videre. Vi drikker lidt kaffe i ventetiden – et eller andet skal der ske, ellers falder vi i søvn.

I Hamburg venter en overraskelse, Birgit og Tom henter os. Hun har ekstra taget den store – med al vores bagage! Men vi har to små kufferter, så de kunne fint have været i deres mindre bil. Vi behøver ikke så meget – vi har købt meget, men vi havde begrænset tøjet, vi havde med. Vi har vasket undervejs. Jeg bliver i Hamburg til søndag, hvor jeg tager tilbage til Kolding. Arbejde på mandag. Billedet er efter, at vasketøjet er taget væk – før så det meget værre ud.

Kina 2005, Gunhild og Uwe

Tu	dag	Dato	Dag	Tid	Sted	Tid	Sted	Overnatte	Besøgt	Tran:	Bezeichnung
	1	16-jun	To	19:45	HAM	20:25	London	Fly		fly	CX7154
	2	17-jun	Fr	22:35	London	17:35	Hongkon	Hongkong		fly	CX254
	3	18-jun	Lø	am					Nær Hotel		Novotel Cen. H. View
	4	19-jun	Sø	am				Hongkong	Peak Train,Laddermkt, Kowloon Temple Mkt		Novotel Cen. H. View
	5	20-jun	Ma	10:05	Hongko	11:20	Xiamen	Hongkong	Dragebådregatta		Novotel Cen. H. View
	6	21-jun	Ti					Xiamen	Jademarked	fly	CX350
	7	22-jun	On					Xiamen	Syd Putuo Tmpl.		Tommy
	8	23-jun	To	am				Xiamen	Gulang øen		Tommy
	9	24-jun	Fr	18:15	Xiamen	20:00	Shangha	Xiamen	Zhangzhou		Tommy
1	10	25-jun	Lø	am		09:00	FTI	Shanghai	Ecco Datong, Filmby		Tommy
2	11	26-jun	Sø	am				Shanghai	12 Drager	fly	MU 5670 Silk Road
3	12	27-jun	Ma	12:50	Shangh	15:00	Yichang	Shanghai	Jade Budda Temp.		Silk Road Hotel
4	13	28-jun	Ti	am				Shanghai	Havnerundf. Bund		Silk Road Hotel
5	14	29-jun	On	am				Shanghai	Gammel bydel		Silk Road Hotel
6	15	30-jun	To	am				Shanghai	Nanjing Road	fly	MU 5459
7	16	1-jul	Fr	am				MS Y.Paradi	Byvandring		
8	17	2-jul	Lø	am				MS Y.Paradi	Slusen	skib	
9	18	3-jul	Sø	8:20	Xian	10:00	Beijing	MS Y.Paradi	Xiling slugt	skib	
#	19	4-jul	Ma	am				MS Y.Paradi	Shennong Flod	skib	
#	20	5-jul	Ti	am				MS Y.Paradi	Wu-slugt	skib	
#	21	6-jul	On	am				MS Y.Paradi	Steinschatzpa	skib	
	22	7-jul	To	am				MS Y.Paradi	Fengdu	skib	
	23	8-jul	Fr					Chongqing	Byvandring		
	24	9-jul	Lø					Xian		fly	
	25	10-jul	Sø					Xian	Terrakotte hær		
	26	11-jul	Ma	am				Xian	Vildg.Pagode/Bymur		Hotel Tangcheng
	27	12-jul	Ti					Beijing	Sommerpalads	fly	
	28	13-jul	On	7:50	Beijing	11:20	Hongkong	Beijing	Himml. Fredsplads, Forbudt by		Hotel Gr.View Garden
	29	14-jul	To	7:55	London	10:25	Hamburg	Beijing	Rikshaw, Hutong		Hotel Gr.View Garden
	30	15-jul	On	am				Beijing	Kinesiske mur		Hotel Gr.View Garden
	31	16-jul	Ma	am				Beijing	Ming Grave		Hotel Gr.View Garden
	1	17-jul	Ti					Beijing	Grand View Garden		Hotel Gr.View Garden
	2	18-jul	On	7:50	Beijing	11:20	Hongkong	Beijing	Liu Lichang Gasse		Hotel Gr.View Garden
	3	19-jul	Ma	am				Beijing	Himmelstempel		Hotel Gr.View Garden
	4	20-jul	Ti					Beijing	Honquio Mkt/Lyan Theatr		Hotel Gr.View Garden
	5	21-jul	On	7:50	Beijing	11:20	Hongkong	Beijing	Duftbjerger		Hotel Gr.View Garden
	6	22-jul	Ma	am				Beijing	Behai/Hutong		Hotel Gr.View Garden
	7	23-jul	Ti					Beijing	Loppe- og silkemarked		Hotel Gr.View Garden
	8	24-jul	On	7:50	Beijing	11:20	Hongkong	Beijing	Kulturpalads, Wangfujing		Hotel Gr.View Garden
	9	25-jul	Ma	am				Beijing	Sanilitum		Novotel Peace Hotel
	10	26-jul	Ti					Beijing	Behai, Nordl. Sø		Novotel Peace Hotel
	11	27-jul	On	7:50	Beijing	11:20	Hongkong	fly		fly	CX315
	12	28-jul	Ma	am				fly	Lantau Mou Mu		
	13	29-jul	Ti					fly		fly	CX251
	14	30-jul	On	7:55	London	10:25	Hamburg	fly		fly	CX7151